

Tampereen Teekkarien
Etelä-Pohjalainen Osakunta

25
vuotta

Juhlavuosijuskaisu 2007

Koska synnyin pohjammaasse...

...moon poikkeuksetta oikias ja muut on vääräs riippumatta mistä puhutahan. Ja jos huomaan, notta moon vääräs ni en myönnä sitä. Jos joku silti inttää, notta moon vääräs ni kurmootan sitä pikkuusen, ei se sitte enää väitää. Muutenki tuala ulkomaailmas kannattaa olla vähä miästä ja rehevää, ku siihen on kerta aihetta. Vähä niinku käyskentelisit omilla maillas käret taskus ja heinänkorsi suupiäles sumuusena kesääamuna. Tosin pohjamalla tätä kannattaa johonaki tapauksis välittää, nottei saa itte selekähän, koska ainahan meirän kirkolta ny yks sua kovee jässikkä löytyy.

...osaan painia ja pelata pesäpalloa reenaamatta. Muukki lajit menöö, jos niitä on jokus nähny telkkarista, mutta se ei tee niistä oikiaa urheilua. Jos oot käyny emäntäs käskystä nuorisoseurantalolla jumppaamas sen kans ja äkkiseltänsä tykännykki siitä, nii sillei kannata retostella maamiesseuran saunailla, nottei ne luule sua homoksi. Sama koskoo muitakin akkojen lajia, ruuanlaittua ja korkiakulttuuria.

...puhun niin komiaa murretta, notta kaikki pikkuusen vähäpätöösemmäkkää päätökset täs maailmas pitääs kirjata ylähä sillä. Pohjamman murtehella saat puheelles sellaasta pontta, notta sun jokapäivääne jutustelu säästääki kuulostaa aivan ristuksen tärkiältä. Jos joku ei oikeen tahro ymmärtää sun asiaas, ni puhu vaan pikkuusen kovempanan äänehen, pikkuusen hitaammin ja kiroole lujaa välihin ni kyllä se sitte jo ymmärtää. Ja jossei ymmärrä niin ei soo sun vikas, notta soon niin tyhymä.

...moon jokaasen äiteen toivevävy vaikkei nua flikat oo sitä viälä ymmärtänykkää. Mullei oo velekaa, juan viinaa niinku miähen kuuluuki, hartiat on ku laron ovet ja moon paras maharollinen kökkämiäs jokaaseen hommahan. Kovaa mä flikkoja olisin saatille menos, muttei ne tahro kumminkaan hualia vaikka kuinka miälistelis. Toisaalta eihän ne flikat äiteensä takia niitä kloppia yleensä heilastelekkää.

Näin vaan komiaa tuloo täälä Tampereellaki oltua, ku tietää miston kotoosin. Tätä retostelua on ny jatkunu meirän rakkahan osakunnan ansiosta jo neljännesvuosisadan verran ja toivottavasti tuloo vielä vähintään toinen ja kolmaski mokoma päälle. Ollahan siis rohkiasti ylpeitä juuristamma, vaikkaki sitte vähemmän yliammutusti!

Puheenjohtaja
Ossi Peltokangas

Sisäsmys

PJ:n palsta	2
Sisällyys & lehdentekijän palsta	3
Hallitus ja toimihenkilöt 2007	4
Tapahtumakalenteri	8
TTEPO 25v. Vuosijuhlat	9
Vuosijuhlasponsorit	12
Toimintaa vuonna 2006	17
Osakunnan uusi koti	21
MM-Kyykkä 2006	22
MM-Kyykkä 2007	24
Osakuntakyykkä	26
Kurlinkia	27
Matka isiemme maille	28
Wappu 2006	29
Kesätapaaminen Ylihärmässä	30
Pohjalaanen rauhanturvaaja	32
MIK:in pesisturnaus	34
Skillan kaukalopalloturnaus	36
Akateeminen Kirkkovenesoutu	38
Ristikko	39
Olutvertailu	41
Kirjeen sulle kirjootan....	43

Lehdentekijästä...

Kesä tulee kohisten ja niin tulee myös TTEPO:n vuosijulkaisu jälleen viiden vuoden tauon jälkeen!

Kun ensimmäisen kerran menin lupaamaan, että kokoan tämän julkaisun, en tiennyt minkälaisesta hommasta on kyse tai koska koko julkaisun pitäisi edes ilmestyä. Hallitus yritti kuvalla tulevaa tehtäväni muodostuvan lähinnä muiten potkimisesta, että jutut tehdään ajallaan ja kootaan ne yksin kansiin. Myös edellisestä julkaisusta löytyi hyödyllisiä vinkkejä julkaisun tekijältä. Siinä kehotettiin mm. opettelemaan delegoimaan ja olla stressaamasta kieliopista. Noh, minähän luonnollisesti uskoin heti edeltääjääni.

Vähitellen julkaisu alkoi muodostua, kun jutun aiheet aluksi nakitettiin lähinnä hallituksen kesken. Sisäistin tuon delegoinnin heti melko hyvin. Oli vaihe, jossa oma tehtäväni julkaisun suhteen olikin vain muiten patistamista kirjoittamaan jutut ajallaan, mutta myös hyvin suuri osuus muodostui juttujen sumplimisesta järkevään järjestykseen. Kaikki kenelle nakki viuhui, hoitikin osuutensa hyvin, ennemmin tai myöhemmin. Kuviakin oli kiitettävästi saatavilla joka tapahtumasta, digikamerat kun tietenkin löytyy kaikilta innokkailta kuvaajilta. Suuri kiitos siis kaikille, jotka osallistuivat jollain tavalla julkaisun tekoon!

Kaiken kaikkiaan mielestääni saatiinkin melko hieno julkaisu aikaan. Pidemmittä puheitta toivotan kaikille oikein antoisia lukuhetkiä ja aurinkoista kevättä ja tulevaa kesää!

Hanna Lilja

Julkaisuvastaava: Hanna Lilja
Taitto: Vesa-Matti Teppo
Piirrokset: Janne Hautala
Sarjakuvat: Milla Paloniemi (kiroilevasiili.fi)
Jutut ja kuvat: Osakuntalaiset
Ristikko: Petteri Ormiskangas

Julkaisu on myös luettavissa sähköisessä muodossa
värillisenä osoitteessa: www.students.tut.fi/~ttepo

Hassitus 2007

Puheenjohtaja Ossi Peltokangas

Peltokankaan Ossi eli Setä on miehen nimi ja oon kotoosin pohojammaan seuraavasta seutukeskuksesta eli Lapualta. Lempijuoma on lonkerö. Opiskelusta voi kertoa sen verran, että luen rakennustekniikkaa toista vuotta vaihtelevalla menestyksellä. TTEPO:n toiminta kiinnosti jo ennen opiskelujen alkua ja niinpä me Haapa-ahon Miikkalan kanssa heti toisella viikolla astuttiin käsi kädes osakunnan ovesta sisään ja tuliin ilmeisesti jäädäksemme. Tänä vuonna yritän toimia jonkinlaisena käskyjenjakajana osakunnan hallituksen peejien roolissa. Osakuntaelämän ulkopuolella, jos sellaista edes on, teen vähä kaikenlaisia töitä elintason ylläpitämiseksi, nukun ja syön hyvin, kattelen leffoja sekä urheilen aina kun jaksaa. Lajeista lähimpänä sydäntä on varmaan koripallo ja laskettelu, mutta laji ku laji menee kyllä.

Varapuheenjohtaja Ville Alatalo

Mä oon suurinpiirteen parikytäkaks vuotias Rehupiiklesin kotikunnasta lähtöösä oleva pojani kloppi. Kolmatta vuotta pakerran täälä näiren Ree-Ii opintojen kanssa. Konetekniikan koulutusohjelmalle oon tullu aikanani valituksi ja nykyisin opiskelen tuotantotekniikkaa, teollisuustaloutta ja logistiikkaa. Nähin eteläpohjalaasen osakunnan touhuuhin sekaannuun jo ensimmäisenä syksynä. Porukka vaikutti sopivasti pössööltä ja sanomaleherekki oli samanlaasia kuin kotona tuvanpöyrällä, niin heleppohan tänne oli lähtiä touhuamahan. Ennen nykyistä vpj:n tehtävää oon keränyt jo sekoottaa pakkaa varajäsenenä sekä liikunta- ja huvivastaavana. Silloin ku koulunkäynti ei oo kiivahimmaa, niin mun löytää torennäköösestä pajasta roplamas mitä erinäärämpää moottorivempeleihä, kesääsin ajelen moottoripyörällä ja syksymällä oon mettällä (ei marjanpoimija!).

Rahastonhoitaja Lauri Isosaari

Oon Lauri Isosaari, kotoisin Lapualta ja kuten niin moni muukin meikäläinen, konetekniikassa. Opiskelen ensimmäistä vuotta. Osakunnas tuli vierailtu jo ensimmäisellä viikolla, syvämpi tutustuminen tuli vähitellen etenkin liikuntaräpellyksien myötä ja vähitellen kortinpeluun tuli tutuksi. Omasta rahastonhoitajahommasta voidin sanoa että rahojen ja numeroitten kanssa on mukavaa ja aikaisemman kokemuksen takia päädyin siihen. Varsinkin muutaman euron kaivaminen kirjanpidosta on mahtavaa! Elämästä sen verran, että yritetään nyt aluksi saada elämä kasaan täällä Tampereella ja samas kasata riittävä määrä noppia siinä sivus, ehkä niitä harrastuksiakin satunnaisen kuntoilun rinnalle löytyy jossain välissä.

Sihteeri Tuulia Kuoppamäki

Tervehrys kaikki! Mun nimi on Tuulia Kuoppamäki, mutta osakunnan piireis oon saanu lempinimen TK, joka pitkien tarinoitten kautta liittyy jotenkin mun kovaäänisytytteeni. Persoonana moon kovinkin pirskahteleva ja vauhrikas (ja ilimeesesti myös äänekäs). Moon kotoosin Jalasjärveltä, mihinä moon asunu koko ikäni. Opiskeluni TTY:llä mää alottiin syksyllä 2005 ja opiskelen materiaaliteknikkaa. Osakunnan kiintäksi varustukseksi kiinnitin itteni heti fuksivuoren syksyllä ja jo ensimmääses yleiskokoukses mulle luotettiin osakunnan emännän virka, jota toimitin suurella intohimolla ja rakkareella. Toisena vuotenaaka ei osakunta päässy musta vielä erohan ja mulle luovutettihin sihteerin pesti, jota mää ny yritän sitte parahani mukahan opetella. Harrastukset mullon meleko vaihtelevia, mutta useemminen mää tykkään käyrä koulun jumpis ja lenkkeellä jonku verran.

Tiedotus- ja fuksivastaava Tuire Talvitie

Minoon Talvitien Tuire ja oon kotoosin tuolta Kauhajoen suunnalta mettäkylästä.) Seinäjoella ja Vaasaskin on tullunna asuttua viimme vuoret, mutta kyllä täällä Pirkammaallakin asua kelepaa. Ny mää opiskelen tietojohtamista ekaa vuotta, ja riplomi-insinööriksi tähärätähän täs ny joskus tulevaasuures. Osakunnan toimintahan oon ajautunu sauna- ja leffailtojen kautta. Tällä hetkellä ilmottelen siis meirän jäsenille kaikenmoosista tapahtumista ja koitan vähä kattella myös vuksien perähän. Meikälästä näköö illan vietos, tanssilavoilla, kaiken näköösis kissin ristiäisis ja huhtomas liikuntakentillä. Räpellän ja rakentelen myös kaikellaasta elukoolle perheyritysessämme Pömpelimäen kotieläintilalla.

Liikunta- ja huvivastaava Jussi Takamaa

Jussi Takamaa Lapualta. Ensimmäistä vuotta opiskelen rakennustekniikkaa ja ekaa vuotta siis myös osakunnan toiminnassa mukana. Isoveljen jalanjälkiä seurasin osakuntaan ja huomasin skellarista löytyvän paljon muitakin vanhoja tuttuja. Usiakin tuttavuuksia on löytynyt vuoden mittaan melko lailla aktiivisen toimintaan osallistumisen ansiosta. Tällä hetkellä siis toimin liikunta- ja huvivastaavana ilmoitellen osakunnan voitokkaita joukkueita milloin mihinkin karkeloihin hakemaan kultaa ja mainetta eteläpohjalaisille. "Siviilielämässä" kiinnostuksen kohteina on milloin mitäkin kiipeilystä veneilyyn ja partiotoiminnasta lumilautailuun. Rumpujakin tulee soiteltua omaksi ja perheen iloksi kotosalla. Niin, ja kyllähän täs koitetaan kouluakin käydä.

Isäntä Kari Seppälä

Minähän oon Kari Seppälä ja kotosin Kaskisista. TTY:llä toista vuotta ja nykyisin Koneteekkari. Joskus kauan sitten fuksivuotena, otin ensikosketuksen osakuntaan menemällä syysyleiskokoukseen 16.11.2005. Ei siinä vielä kovin edes ehtiny ihmisiin tutustua, kun olinkin jo valittuna toimihenkilöksi. Tänä vuonna yritän palvella jäsenistöä parhaalla mahdollisella tavalla hoitamalla Isännän hommia, eli vahtia ettei varsinkaan virrokkeet pääse loppumaan osakunnasta.

Emäntä Hanna Lilja

Moon Liljan Hanna, ja syntyjäni oon Lapuan mahtavasta Tiistenjoki-citystä. Ikkunasta oon siis tottunu kattelemaan mettää ja peltoa, mutta onneksi Wäinölänkin ikkunasta näkyy muutama puu, notta on eres vähän kotoosempaa. Opiskelen toista vuotta materiaaliteknikkaa, ja osakunnan toimintaan tulin fuksivuoden kevätleiskokoukses, kun näytin taiteelliset lahjakkuuteni piirtelemällä tuoppeihin kuvia ja muutenkin taisin tehdä aika lähtemättömän vaikutuksen... Niin musta sitte tehtiin osakunnan ensimmäinen raaffinen suunnittelija. Nykyään toimin emäntänä, mutta täytyy myöntää, että oon pistäny tuon isännän hoitamaan pullat ja kahvit osakuntaan ja keskittyn toimissani enemmänkin tämän julkaisun ja vuosijuhlien järjestelyyn. Katsotaan jos sitte vaikka loppuvuoden aikana päästäis isännän vähän helpommalla...

Varajäsen Antti Rintaniemi

Zau! Mä oon Rintaniemen Antti ja tuun tualta Lapuan vaurahasta Tiistenjoen kylästä. Moon kolomatta vuatta koulus konepualella ja koitan siälä perehtyä hydraulikkahan. Aikoonansa eksyyn osakuntahan ekana vuanna Takamaan Mikon houkuttelemana ja siitä lähärin oon kaikeakaan tiivihimmin sekaantunu osakunnan touhuuhi. Oon ny ekaa vuutta hallitukses ja oon sen varajäsen. Harrastuksista sevverran, notta koskaan en oo pelannu pesäpallua enkä paininu, vaikka osakunnan voittajajoukkuees olinki pesikses. Vapaalla orottelen, notta Lapuan yäkerho aukiaas uusiks.

Toim. huom.: Lapuan yäkerho on avattu...

Toimihenkisöt

Isoontaloon Antti Juha Saarinen

Saarisen Juha on nimi ja kotoosin oon Lapualta. Toista vuatta oon koulus ja ensimmäästä Koneella. Ensimmäinen vuosi meni Teellä ja melekeen alusta asti oli selvää, että Koneelle vaihdan. Ensimmäinen kosketus osakuntaan tuli kun Takamaan Mikko pyysi ekana vuonna keväällä leffailtaan. Aktiivisemmin toimintaan tulin mukaan tänä vuonna kun valtion palvelus tuli hoidettua välis ja tuttuja oli kahvia juomas ja korttia pelaamas enemmän, ku aikaasemmi. Tällä hetkellä oon toimihenkilö ja virallisesti Isoontalon Antti, vaikka fyysinen koko ei siihen kyllä millään tavalla viittaakaan. Osakunnan vuorolla sählyä on tullu pelaaltua ja jos vapaata jäätä, niin jollainlailla yrityn kuntoa pitää yllä, mutta hyvin vaihtevalla menestyksellä.

Rannanjärvi Jussi Yli-Hukkala

Elikkäs moon Yli-Hukkalais Jussi ja oon tämän vuoren konefuksi. Oon Nurmoosta lähtöösini, juuret kylläki löytyy syväältä Alavuren Syränmaankylästä. Nykyisessä hallituksessa hoitelen toimarin hommia nimikkeellä Rannanjärvi, eli osakunnan yleisiä nakkeja ja juoksevia asioita. Kerhohuonehellalla tuloo sitte myös toimittua pääsääntöisenä kahvinkeitäjänä. Vapaa-aikana meikäläinen puuhaa kaikinlaasten moottorilla varustettujen vehkeeren paris, välis tuloo kasattua ja välis purettua, millä päällä sitä ny milloonki sattuu olemaan. Näin kesän lähestyessä on tullut sitte keskitytyä noihin kaksipyöräasiin niinku vähä enemmänki.

Kooraaja Jussi Otava

Olen Jussi Otava, tunnetaan osakunnas nimellä kooraaja. Kotoisin olen Karviasta. Opiskelen neljättä vuotta tietotekniikkaa pääaineena ohjelmistotiede. Osakuntatoimintaan tulin mukaan kolmannen vuoden keväällä kaverin houkuttelemana. Kooraajana huolehdin osakunnan tietokoneesta, nettisivuista ja postilistoista. Harrastuksiin kuuluu kooraus, klarinetin soittaminen sekä musiikin kuuntelu.

Raaffinen suunnittelija Janne Hautala

Moon Janne ja moon nuota Hautalan äreen poikia tualta Pohojammaan isoolta kirkoolta elikkäs Seinäjoelta. Moon ny ollu tuas automaatiotekniikalla ensimmäästä vuatta ja koko vuaren oon koittanu osallistua kaikellaasihin tapahtumihin, mihinä osakunta ny on ollu mukana. No satun sitte yks ehtoo tuanne kokoussaunalle, johona valittihin tämän vuaren hallitus, nooo eiköhän joku hullu sieltä eheroottanu, notta meikälääsestä pitääs teherä raaffinen vastaava. Täs sitä ny sitte ylypeenä kannetahan tätäkin titteliä. Hommia ei oo paljon, mutta ne on sitte henkisesti sitäkin raskaampia. Hyviä hommia näakin on, varsinkin ku tuo piirrustelu on aina ollu lähellä syräntä ja mukavaa, jos siitä on jollekin jotaki ilua.

Tapahtumakalenteri 2007

Tammikuu

- (Syksyn 2006) MIKin pesisturnauksen voittosauna

Helmikuu

- MM-kyykkä ja kyykkäjatkot
- TTEPO 25v- vuosijuhla
- Yleiskokoussauna

Maaliskuu

- Ieffailta
- Kaukalopallo
(Skillan turnaus)

Huhtikuu

- Juhlavuosijulkaisun julkistaminen
- Wappuhulinaa ja grilliausta

Toukokuu

- Makkaranmyynti
- Wappukrapula

Kesäkuu

- Onkimista
- Odotellaan kesätapaamista

Heinäkuu

- Kesätapaaminen

Elokuu

- Palataan takaisin sorvin ääreen

Syyskuu

- Värvtäään fukseja →
Fuksimessut →
Fuksisauna
- Pesäpalloa (MIKin turnaus)
- Jalkapalloa (KoneCup)
- Akateemista kirkkovenesoutua (KirVeS)

Lokakuu

- Ieffailta
- Keilaus

Marraskuu

- Pikkujoulut ja vaalikokous
- MM-kyykkäkarsinta

Joulukuu

- Kyykkäilmoittautuminen
- Odotetaan joulupukkia

Joka viikko

- kahviltapäivä
- korttien peluuta
- lehtien lukemista

25-vuotisjuhlaheimoa

Syksy ei vielä kovin pitkälle ollut ehtinyt, kun vuosijuhlia alettiin alustavasti suunnitella. Aluksi kaikki oli hyvin sekavaa, sillä koko hallituksesta vain kaksi oli ylipäänsä ikinä käynyt teekkarien vuosijuhlilla. Lisäksi osakunnassa on niinkin nopeasti valmistuvaa porukkaa, ettei viiden vuoden takaisista 20-vuotisjuhlista ollut juuri muuta informaatiota saatavilla, kuin juttu edellisessä vuosijulkaisussa. Se kuitenkin auttoi sen verran, että pääsiin alkuun.

Edellisiä vuosijuhlia varten oli perustettu vuosijuhlatoimikunta, jonka vastuulla kaikki onnistumiset ja epäonnistumiset olivat. Idea kuulosti hyvältä, mutta loppujen lopuksi mitään virallista toimikuntaa ei näiden juhlien järjestämiseen saatu muodostettua. Hallituksen kokouksia alettiin pitää tiiviimpään tahtiin, ja niin asiat alkoivat rullata. Edellisestä vuosijulkaisusta löytyi myös osakunnan perustamispäivä, 16.2.1982, joka antoi suuntaa tulevien juhlien ajankohdalle. 16.2. sattui sopivasti olemaan perjantai, joten päivä lyötiin heti lukkoon. Mikäs sen parempi päivä pitää syntäreitä kuin syntäripäivä itse?

Seuraavaksi alkoi juhlapaikan etsintä, kutsuvieraiden ja bändin miettiminen sekä sponsorien hankinta. Loppujen lopuksi päädyttiin paikan suhteen useiden vaihtoehtojen joukosta Juvenes-ravintola Ziberiaan, joka osoittautuikin erittäin hyväksi vaihtoehdoksi. Hallitus taisteli vesi kielellä, mikä useista herkullisista menuvaihtoehdoista valitettiin. Sponsoreita löytyi ahkeran soittelun tuloksena kiitettävä määrä, mikä oli merkittävä juhlien onnistumisen kannalta. Bändikin löytyi läheltä omasta koulusta ja siinä oli juuri sopivasti seassa myös pohjalaista verta.

Asiat alkoivat siis vähitellen hahmottua oikeaan suuntaan, mutta samalla myös aika meni eteenpäin. Yhtäkkiä olikin jo tammikuu, jolloin kutsut pistettiin postiin ja lipunmyynti alkoi. Järjestelyissä vaiheessa oli vielä puheenpitäjien valinta ja edelleenkin päätös tarjottavista ruuista ja juomista, eikä seremoniamestaristakaan ollut varmuutta. Jatkopaikastakin käyttiin useita keskusteluja ennen lopullista valintaa. Hallitus kokoontui melko tiiviiseen tahtiin alkuvuodesta, jotta asiat saatiin etenemään tarpeeksi nopeaan tahtiin.

Viimein koitti juhlapäivä. Lipunmyynti ylitti odotukset reippaasti, sillä varovainen veikkaus viidestäkymmenestä juhlijasta tuplaantui. Viime tinkaan oli jäänyt vielä nimilappujen ja ohjelmalehtisten tekeminen, mutta vaikka niiden kanssa kiire tulikin, niin komiampia saa kyllä hakea! Osa porukasta meni juhlapaikalle jo hieman aiemmin laittamaan paikkoja valmiiksi ja sopimaan viime hetken käytännönjärjestelyistä ravintolan kanssa. Ja kaiken kiireen ja häsläyksen jälkeen kaikki saatiin kuin saatiinkin ajoissa valmiiksi!

Juhlakansa saapui ripotellen, mutta suurin osa ajoissa kuitenkin ja seremoniamestarina toiminut Janne Kontola sai kopautettua juhlat alkaneeksi aikataulun mukaisesti. Ensimmäisenä puheenjohtaja Ossi piti tervetulaispuheen, jonka lopuksi kohotettiin malja puolipyöreitä täytävälle osakunnalle.

Puheen jälkeen päästiin ruuan kimppuun, joka tuntui hyvin maistuvan, vaikkei ihan peruspohjalista ruokaa ollutkaan. Viimeisten vielä lopettellessa ruokailua aloitti perustajajäsen Veli-Matti Kohtamäki juhlapuheen. Nuoremmat sukupolvet saivat paljon uutta ja mielenkiintoista tietoa osakunnan synnystä ja historiasta muisteluiden myötä, etenkin Osakunta-Mosse jäi varmasti monien mieliin. Juhlapuheen jälkeen sai osakunta muutaman lahjankin. Suurimpana ja komeimpana mainittakoon suurella rusetilla somistettu heinäseiväs.

Jälkiruoka oli suussa sulavaa, ja sen jälkeen oli vuorossa Alatalon Villen pitämä puhe naiselle. Vaikka puhe sai kuulijat repeämään nauruun useita kertoja, oli se myös juuri sopivasti naisia ylistävä, niin kuin asiaan tietysti kuuluukin. Puheen jälkeen oli ehkä eniten ennalta osakunnassa jäännitetyt osuus, eli miesten laulu "Niin minä neiton sinulle laulan". Ja hyvinhän se sitten loppujen lopuksi meni, vaikka myöhemmin illalla kuultiinkin kommentti "jotkut asiat ei muutu ikinä ja yksi niistä on, ettei pohjalainen mies osaa edelleenkään laulaa." Noh, itse olin ainakin hyvin otettu hienosta laulusta. Kun naiset olivat vielä saaneet ruusun eteensä polvistuneelta mieheltä, oli bändin aika aloittaa.

Koko illan auki ollut baari ja bändin soittama musiikki saivat kaikki parkettien partavaahdot ja –veitset lattialle, ja muutenkin koko illan hyvä tunnelma kohosi entisestään. Aika kului kuin siivillä

kaikkien niiden pyörähdysten ja taivutusten lomassa. Pitkään käyttämättömänä ruostuneet tanssitaidot hioutuivat illan aikana uudestaan huippuunsa, vaikka osalla toki taito oli hallussa jo ennestäänkin. Pääsiipä juhlakansa välillä irrottelemaan kunnolla, kun bändi lisäsi musiikin tempoa uusiin lukemiin. Bändin ollessa tauolla kuultiin sukupolvien vaihdoksissa unohtumaan päässyt osakunnan laulu joidenkin vanhempien ja nuorempien jäsenten yhteislauluna. Sanat on nyt kirjattu tämän julkaisun takakanteen, ettei perinne pääsisi enää unohtumaan.

Pian olikin aika jatkoille siirtymisen. Jatkopaikaksi oli siis loppujen lopuksi valittu yökerho Be-Bop, johon pääsi siirtymään kätevästi sisäkautta. Be-Bopissa meille oli varattuna yläkerta, jonka muu baarikansa ei päässyt, mikä osoittautuikin oikein hyväksi ratkaisuksi. Olut ja siideri oli puoli-ilmaisia, ja loppuillaista tarkempia muistikuvia ei sitten olekaan... Huhu kertoo myös jatkojen jatkoista Hervannassa, mutta allekirjoitteen voimat eivät riittäneet sinne asti, joten jääköön tapahtumat sieltä vain urbaanilegendaksi.

Yleisesti ottaen juhlat onnistuvat todella hyvin. Juhlijat näyttivät viihtyvän eikä suurempia ongelmia ilmennyt missään vaiheessa. Itse ainakin olen kuullut pelkkää kiitosta hienoista juhlista.

Vinkkinä seuraaville järjestäjille voisim sanoa, että aloittakaa järjestelyt ajoissa älkääkä jättääkö liikaa tehtävää viime tippaan. Lopettakaa stressaaminen juhlien kulusta viimeistään, kun kaikki vieraat ovat paikalla, sillä siinä vaiheessa voi vain luottaa siihen, että kaikki järjestelyt pelaa. Silloin myös jokainen juhan järjestäjä on varmasti ansainnut keskittyä vain nauttimaan suurella työllä järjestämistään juhlista.

Omasta puolestani haluan kiittää kaikkia järjestelyissä auttaneita, nakkifukseja, koko juhlakansa sekä tieteenkin sponsoreita. Jäään odottelemaan toivottavasti taas viiden vuoden päästä pidettäviä vuosijuhlia.

Hanna Lilja

25-vuotisjuhlaa ja tätä juhlaa
tukenaet yritykset ja yhteisöt

ALTIA
— CORPORATION —
Jyväällä ohrasta

Koskenkorvan tehdas
www.altiacorporation.com

Korkeaa teknologiaa alavilta maita

Flexibly yours®

FINN-POWER Oy • PL 38 62201, Kauhava
Puh. (06) 428 2111 • Fax (06) 421 2603
www.finn-power.com

Erikoisilmastoinnin asiantuntija.

Ourex

PUHTAASTI MONIPUOLINEN

Rasulankatu 7 A 2 • 33730 Tampere • puh. 03-212 8000
Marianrannankatu 57 A • 64260 Kaskinen • puh. 06-347 3500
ourex@ourex.fi • www.ourex.fi

SUUNNITTELUTOIMISTO
ALUE TEKNIKKA OY

www.ykkoset.fi

Ykköset!
YLIVOIMAA
Jakelu
365.500
taloutta

- LEHDET
- ESITTEET
- MAINOKSET
- GRAAFINEN SUUNNITTELU

Ladontapalvelu
050-5146251 Tapanimäki Oy

a n n a l a

ALAVUDEN SEUDUN
OSUUSPANKKI

POLVIAVÄRITYS

Mallaskosken KUOHU Mallaskosken KUOHU

Tätei pirä hotalehtaa!

PANT 0,15 €

Tätei pirä hotalehtaa!

PANT 0,15 €

Pieni panimo

MALLASKOSKI

SUURET maut

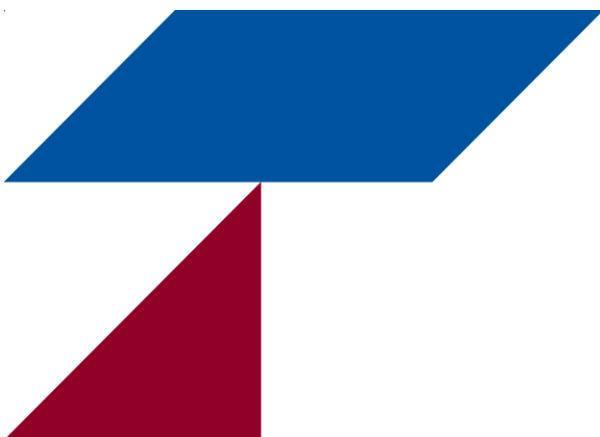
**Arvoisesi
Clutnautinte**

Kuohu on vahvan
maltainen ja täyteläinen
täysmallasolut.

Tiesitkö lämän?
Mallaskosken Tehtaat on toimii-
nut jo 1920-uvuilta? Ihon totta,
jo tuolloin Mallaskoski valmisti
virvoitusjuomia ja oluita.
Lue lisää:
www.mallaskoski.fi

**KUNNON
TERVANJUONTIA**

Pramia

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

**SEINÄJOEN
TEKNO
LOGIA
KESKUS**

USKALLA HYPÄTÄ - YRITTÄJÄksi!

FRAMI START UP CENTRE

**TUEMME YRITYKSESI MENESTYVÄÄN KASVUUN.
TULE KÄYMÄÄN!**

TOMAS KURTÉN, liiketoiminta-asantuntija puh. 0400 827 947
ANSSI HAKALA, innovaatioasantuntija, puh. 040 721 3883

**Seinäjoen Teknologiakeskus Oy | KAMPURANTA 9 C | 60320 SEINÄJOKI
PUH. 020 124 4003 | E-MAIL: etunimi.sukunimi@stoy.fi | www.stoy.fi**

**Mukana
myös:**

**Alavuden
kaupunki**

**Pohjanmaan
Siivoustarvike-
tukku**

**Autokoulu
Ajopari**

**Lapuan
Leipä Oy**

**POP
TAMPERE-
SIURO
Kurikan
Osuuspankki**

**TÖYSÄ -
Hyvän Tuurin
kunta**

*Osakunta
kiittää kaikkia
tukijoita!*

Toimintaa vuonna 2006

Usi vuosi alkoi siinä missä kaikki edellisetkin, maha täynnä kinkkua ja edellinen vuosi tiukasti nollattuna. Osakunnassa kävi aikamoinen vilske päivästä toiseen ja ahdasta oli tuttuun tapaan. Tammikuun aikana käytiin muun muassa hohtokeilaamassa ja vietettiin ex-puheenjohtajan kihlajaisia ja tupareita.

Helmikuun alkupuolella pidettiin odotetut kyykän MM-kisat, jonne osakunnasta osallistuivat ”hallitusjoukkue” sekä osakunnan kyykkäkarsintojen voittaja, eli Karvaajat. Muitakin osakuntalaisten joukkueita oli mukana pilvin pimein. Mm. Lesbian Theta piti taas osakunnan mainetta yllä edellisvuoden tapaan sijoittuen 8.n parhaan joukkoon (omien sanojensa mukaan). Kyykän jatkot oli aluksi Wäinölän penthouse-saunalla ja yöllä aivan jossain muualla. Kyykästä mieleen jäivät elävästi Lesbian Thetan kannustusjoukkojen hurmos sekä eräs ikävästi päättynyt painiotelu.

Kyykän jälkeen oli vuorossa kevään yleiskokous, joka pidettiin Ratinanlinnan saunalla keskustassa.

Kontolan Jannesta valittiin osakunnalle uusi kirstunvartija ja vanhalle hallitukselle myönnettiin (ansaittu???) vastuuvalpaus. Osakunnan M15-fanit kävivät kokouksen jälkeisenä päivänä Ahvenisjärven kentällä tutustumassa Curlingin saloihin. Parinkymmenen hengen porukka pääsikin hyvin jyväälle tuplapoistojen, määristen ja nännien maailmaan, jossa parhaat palkittiin kettukarkeilla. Hallituksen kokouksessa loppukuussa valittiin osakunnalle kaksi uutta toimihenkilöä: Raaffiseksi suunnittelijaksi Hanna Lilja ja Kooraajaksi Jussi Otava.

Maaliskuun alussa koitti sähköillan järjestämän vuotuisen kaukalopalloturnauksen aika. Osakunnan joukkue Häjyt sijoitti tänä vuonna neljänneksi, joten petrattavaa tulevaan vuoteen jäi. Viime vuonna excu jäi tekemättä, mutta Seinäjoelta tuli eri yritysten edustajia Tampereelle pitämään pohjalaisille opiskelijoille tarkoitettua markkinointi-iltamaa. Tänä vuonna teimme excun Seinäjoelle Framille, jossa samalla yhdistettiin markkinointihäppeninki. Exculle lähdettiin aamulla ja Seinäjoella oltiin kellon ollessa 12. Framilla kävimme tutustumassa mm. caveen, joka on Suomen ensimmäinen 5-ulotteinen virtuaaltila. Pääsimme mm. tarkastelemaan mallinnettua öljynporauslauttaa. Excu jatkui Framilta Peräseinäjoelle Ruukille, josta jatkoimme iltapäivällä takaisin Tampereen suuntaan.

Huhtikuussa pidettiin leffailta, jossa katseltiin perinteitä kunnioittaen Pohjanmaa, nautittiin virvokkeita, ja tienkin säädettiin ensin vartti ennen kun saatiin mitään näkymään. Muuten huhtikuu sujui vappua odotellessa ja kevästäsiä nauttiessa. Tupsulan ulkoilmakonsertin ja vapaan grillailun lisäksi Wappua ennen kekkereitä riitti joka lähtöön: milloin oli Colours-bileet, munabileet, sikabileet, grillibileet ja kaiken kukkuraksi Telta Pystysä -bileet. Tänä vuonna ei valitettavasti pystytty järjestämään Auto Parkissa -bileitä teltan rinnalla. Teltassa soittivat useita eteläpohjalaisjäseniä sisältävä Funktion sekä Suomen ykköstyttöbändi Tiktak.

Huhtikuu huipentui toukokuuksi ja Wapun aamun makkaranmyynti koitti. Grilli hommattiin taas Kaukajärveltä ja kaasut taisi tulla Sompilta. Käristeet hommattiin Lapuan K-marketista tiukan aiheuttamisperiaatteen mukaan tehdyn kustannusvertailun jälkeen. Makkarat saatiin mukavasti kulkeentumaan Tampereelle muutaman aktiivijäsenen tullessa lapinreissulta Lapuan ohi. Kaikki 60 kg käristettä meni kuin kuumille kiville puuskaisan tuulen riepotellessa myyntikojua. Erimoisia virityksiä jouduttiinkin ottamaan avaksi, kun koju meinasi lähtää fuksien kanssa koskeen. Wapun jälkeen paluu arkeen oli taas edessä ja tenttien ollessa ohi kesätyöt tai jopa mahdolliset kesälomat odottivat.

Kesäkuu sujui monilla töiden merkeissä, lomaillessa ja biitsiä pelaillessa. Provinssirockissa rellestettiin tuttujen osakuntalaisten kanssa ja nautittiin musiikista sekä mahtavasta säestä. Muutkin rockfestivaalit toivat kesän aikana osakuntalaisia kokoon. Rockperryyn aikaan Somppi ja Katri järjestivät Laihialla pienimuotoiset kesäjuhlat, jossa grilli oli kuumana ja nestehukasta ei ollut pelkoa.

Kesätapaaminen järjestettiin heinäkuun loppupuolella ja paikkana oli (ehkä viimeistä kertaa) Härmän Loma-Kesra. Tuttuun tapaan aluksi otettiin miehestä ja naisesta mittaa karting-radalla ja kätyiin pyörimässä PowerParkin laitteissa. Huhupuheita taitaa olla, mutta Toni, Jouko ja Ville taisivat olla kartingen tuloslistan kärjessä. Itse Loma-Kesran mökille saavuttiin puolenpäivän jälkeen ja sään suosiessa ilonestettä kulutettiin saunaan kiukaan paukuttaessa tahtia. Biitsikenttä ja sitä ympäröivät nokkospuskat jäivät elävästi mieleen vaivaisen kuuden tunnin mittelöinnin tuloksena. Tämän jälkeen kaikki olivat valmista tavaraa saunanlautteita kuluttamaan. Vesileikkejä harrastettiin kanootilla ja ilman, kanoottien taas vajotessa samaa vauhtia kuin edellisenä vuonna. Kodassa grillattiin maitavia lihoja sun muita settejä, ja muurinpohjaläddytaikinaa kului toistakymmentä litraa. Hauskaa siis oli koko 30-henkisellä porukalla ja kaikki säilyivät ehjinä pintanaarmuja lukuun ottamatta. Samaa ei voi sanoa Loma-Kesran "upouudesta" pihakeinusta, joka ei kestännyt osakuntalaisten uhoa, vaan petti alta vauhdin kasvaessa liian hapokkaaksi. Korjauspartio kävi kuitenkin paikalla ja kiikku saatiin uudenveroiseksi ja omistaja tyytyväiseksi. Kaiken kukkuraksi seuraavalla viikolla kiikusta soitellessamme saimme kuulla, että lattialämmitys on ollut täysillä monta päivää tapaamisen jälkeen ja sähköä on kulunut ja kärpäsiä on sisällä, kun ovea on pidetty auki ja niin edelleen. Vahinkoja sattuu siis paremmissakin piireissä. Kesätapaaminen oli kuitenkin ikimuistoinen ja pääosin onnistunut tapahtuma ja Loma-Kesra sen pitopaikkana erinomainen.

Kaunista kesää jatkui vielä kesätapaamisen jälkeenkin jonkun aikaa. Koulu kuitenkin alkoi taas normaalisti ja osakuntalaiset pääsivät omiensa joukkoon kerhohuoneelle pelaamaan korttia. Rekrytointi alkoi jälleen vauhdikkaasti ja uudet fuksit totutettiin nopeasti talon tavoille. Fuksimessut koittivat syyskuun puolella välissä ja viime vuoden rehupaalien sijaan tänä vuonna rakenneltiin osakunnan koivunhaloista komia aita pöydän eteen. Kilpailuna oli kirveen painon arvioiminen ja palkintona mikäs muu kuin kossupotti. Uusia jäseniä liittyi niin Etelä-Pohjanmaalta kuin Porista ja Kankaanpäästäänkin. Tänä vuonna uusia jäseniä liittyi siis ennätysmäärä eli 53. Bommarin sählyvuoron arvonnassa kävi perinteisesti huono (?) munkki, ja vuoro saatiin maanantaiksi klo 21-22. Se on ollut kuitenkin koko vuoden kovassa käytössä, nimittäin pelaaja on ollut välillä jopa yli 20.

Syyskuussa pelattiin pesäpalloa MIK:n turnauksessa odotusten ollessa kovat viime vuoden jälkeen, kun voiton veivät Loimaan poikaset. Tänä vuonna tahdin määräsi TTEPO, kahden joukkueemme kohdateissa finaalissa, jossa voiton vei Häjyt. Voitosta irtosi palkinnoksi Konetalon sauna, joka loppujen lopuksi saatiin järjestettyä tammikuussa 2007. Yllättäen kakkossijasta ei liiennyt kuin lämmintä kättä ja hartsportia viime vuoden kossupullon sijaan, ja voittajien palkinnoista uupui viimevuotinen kaljakori. Tämä aiheutti hieman hämmennystä kovan työn tehneiden pelaajien keskuudessa. Mutta voitto on tärkein, ei palkinto.

Pian pesäpallon jälkeen TTEPO:n joukkue Häjy lähti puolustamaan tittelään ja osakunnassa tunnuspaikalla olevaa kiertopalkintoa akateemisessa kirkkovenesoudussa. 15-henkinen, loppuunsa trimmattu, joukkue antoi kaikkensa ja kaikki näyttikin hyvältä, kunnes käänöpaikalla törmäsimme toiseen veneeseen yrityessämme liian sisäkurvista. Menetettyjä sekunteja ei saatu kurottua kiinni, vaan voitto jäi kuuden sekunnin päähän. Toinen sija on kuitenkin hieno saavutus, ja onpahan ainakin parannettavaa ensi vuonna.

Osakunnan fuksisauna pidettiin konetalon saunalla syyskuun lopulla ja fukseja taisi olla tälläkin kertaa liikkeellä mukavan paljon vanhempien tieteenharjoittajien lisäksi. Fuksisaunalta tie jatkui ainakin muutamien osalta teekkarisaunalle ja pataan kylpemään.

Lokakuussa laitettiin uudet osakuntapaidat tilaukseen ja pidettiin leffailta, jossa katseltiin alkupaloiksi huumoripätkiä a’la Jim Carrey, ja illan elokuvana Seinäjoen pojien

Duudsonit-elokuva. Seuraavana päivänä tapahtui se, mistä monena aiempana vuotena on vain haaveiltu: Osakunta sai uuden isomman kerhohuoneen. Aamulla mentiin siivoilemaan vanhaa ja uutta huonetta ja roudaamaan kamoja Tuulian määritessä kaappien paikan. Kettukarkkeja oli tarjolla ja uuteen huoneeseen saatiinkin nopeasti jonkinlainen järjestys aikaan. Nykyinen aktiivisten osakunnassa kulkevien määrä viittaa kyllä siihen, että tämäkin huone jää pieneksi, joten seuraavalle emännälle onkin haastetta hoitaa esim. K1705 tai Festian iso sali osakunnan kerhohuoneeksi.

Marraskuussa osakunnan joukkue otti osaa TVIK:n järjestämään lentopalloturnaukseen Tamppi-areenalla. Tulokset eivät ole tässä lajissa niin oleellisia, joten jääköön ne muistelematta. Loppuun asti kuitenkin taisteltiin lähes verissä pän. Turnauksesta selvittiin lopulta yhdellä nyrjähtäneellä nilkalla ja muutamalla tunnottomalla ranteella.

Joulukuun koittaessa tuli aika pitää sääntömääräinen vaalikokous ja pikkujoulu Konetalon saunaalla. Iltamia ennen järjestettiin osakunnan kyykkäkarsinnat, jonka perusteella osakunnan joukkueeksi MM-kyykkään pääsi Jussi T, Jussi A, Jaakko S sekä Mikko M-K. "Karvaajat" koki karvaan tappion

karsinnoissa, mutta pärjäsi tulevassa MM-kyykässä silti parhaiten osakunnan joukkueista sijoittuen 30:n parhaan joukkoon. Vaalikokousessa valittiin uusi hallitus sekä toimihenkilöt, ja hallitukseen saatiinkin paljon uutta verta. Se todettakoon, että Lapualaisen valtakausi on tullut jäädäkseen, sillä 5 9:stä uuden hallituksen jäsenestä on Lapualta. Muohahahaha!

Pikkujoulut jatkuivat kinkun ja muun purtavan sekä virvokkeiden siivittämänä ja pukkipin käväisi tuomassa lahjuksia kilteille osakuntalaisille. Saunomisen ja viihtyisän illan jälkeen innokkaimmat jatkoivat keskustaan jatkoille kimppakyydillä.

Joulukuussa saimme myös näkyvyttä koulumme johtavassa verkkolehdestä, kun osakunnasta ja pohjalaisuudesta tehtiin juttu Studia Mediaan. Studia Median toimittaja vieraili osakunnassa ja hänen sekä muutaman hallituksen jäsenen kanssa saimme aikaan hyvän artikkelin osakuntatoiminnasta. Vielä ennen joululomalle lähtöä saimme joulukortit postiin niin yhteistyökumppaneille kuin osakuntavarkaallekin. Vuosi 2006 alkoi siis olla loppukaneettia vaille valmis.

Viime vuoden trendiä seuraten, tämäkin vuosi oli urheilupainotteinen ja sijoitukset puhuvatkin puolestaan. Osakuntatoiminta toi jälleen kerran arjen keskelle kotoista tunnelmaa, paljon tekemistä mm. tenttiviikoille ja rutkasti uusia kavereita.

Mikko Takamaa

Osakunnan uusi koti

Osakuntahan on tiettävästi viime vuosina kasvattanut jäsenmääränsä lähes eksponentiaalisesti. Ennenmin tai myöhemmin (eli myöhemmin) tämä tuli myös näkymään, ah niin rakkaan, kerhohuoneemme ahtaudessa. Oli kahvi-iltapäivä tai ei, osakunnassa oli lähes aina tungosta, ei tahtonut edes istumapaikkoja riittää niitä haluaville.

Tästä tilan ahtaudesta kyllästyneenä päätimme lähteä metsästämään uutta osoitetta mahtavan osakuntamme kodille. Varsin miellyttävä kohde pisti silmään lähes vanhan kerhohuoneen vierestä. Kyseisellä huoneella ei tuntunut koskaan olevan minkään näköistä käyttöä ja tilat olivat huomattavasti isommat kuin vanhalla kämpällämme.

Vyyhtiä lähdettiin purkamaan ottamalla selvää ketä tässä kyseisessä huoneessa nykyään asusteli. Kävi ilmi että huone oli Muikun, ETO:n ja Château vallan alla. Kun näitten kerhojen puheenjohtajille alettiin sitten soittella, kävi hyvin ilmi, ettei huoneen koko kohdannut kerhojen tarpeen kanssa. Kerhojen puheenjohtajat lupasivat ottaa asian esille tahoillaan. Muutaman painostavan yhteydenoton jälkeen meille näytettiin vihreää valoa.

Kerhohuoneen vaihto haluttiin rysäyttää mahdollisimman pian käyntiin; oma kerhohuoneemme kun natisi jo liitoksistaan. Niinpä vaihdon ajankohta sovittiin jo viikon päähän vastausten saannista. Nähdessämme tulevan huoneemme ensimmäistä kertaa kunnolla, huomasimme iloksemme, että sen mukavuuksiin kuului myös reilun kokoinen lukollinen varasto. Itse vaihtoa ei ollut suorittamassa kovinkaan moni vastapuolen kerhon jäsenistä, mutta se ei vauhtia haitannut, olihan meillä paljon innokkaita, aktiivisia jäseniä. Molempien tilojen tavarat raahattiin aluksi käytäville ja kämpät siivottiin, halusimmehan uuden kotimme kiiltävän puhtauttaan, emme myöskään halunneet vastapuolen tukehtuvan vanhoihin pölypalloihimme. Siivouksen pääteeksi tavarat aseteltiin hellästi uuteen kotikoloomme ja kahvinkeitin napsautettiin päälle. Olo tuntui heti kotoisalta.

Ihan ilman ongelmia huoneiden vaihto ei tokikaan sujunut, vaatihan se kymmenien ihmisten aikataulujen yhteensovittamista. Suurimmat vastoinkäymiset koimme ehkäpä avaimien vaihdossa; en ole varma, onko niitä vieläkään kaikkia vaihdettu.

Uuden kerhohuoneen myötä osakunnan päivittäisten aktiivien määrä on lisääntynyt entisestään ja tuntuu, että kohta pitää olla taas hankkimassa uutta kämppää, jos kasvu jatkuu tätä vauhtia. Toivottavasti vaihto ei tule ajankohtaiseksi minun kouluaikanani, sen verran verta, hikä ja tuskaa vaativa prosessi se oli. Kuitenkin kaikki oli sen arvoista.

Haluaisin erityisesti kiittää Muikun, ETO:n ja Château hallituksia koko osakunnan puolesta. Ilman heidän yhteistyötään olisimme joutuneet luultavasti laajentamaan osakunnan sohvakalustoa käytäville.

Tuulia Kuoppamäki

Akateeminen MM-kyykkä 2006

Helmikuun 11. päivä toi taas opiskelijat ympäri Suomea Hervantaan mittelöimään akateemisen kyykän maailmanmestaruuksista. Kisa-aamuna aurinko paistoi kirkkaalta taivaalta ja pakkaneen nipisteli varpaita. Pelit alkoivat heti aamusta. Osakunnan joukkueet löysivät omat kenttänsä ja alkoivat taistoon. Osakunnasta oli mukana perinteiseen tapaan monta joukkuetta, joista mainittakoon osakunnan kyykkäkarsinnat voittanut "Karvaajat", hallitusjoukkue "Häjyt" sekä edellisenä vuonna 8:n joukkoon sijoittunut "Lesbian Theta Revival". (Kuvassa Karvaajat)

Karsinnoista jatkoon selvisi pelkästään viimeksi mainittu muiden joukkueiden karsiuduttua katkerasti muutamalla pisteellä. Komeasta säätä ja virvokkeista oli kuitenkin lohtua kaikille, eikä tappio tuntunut pahalta kovin kauaa. Lesbian Theta Revivalin selviydyttäjä jatkoon, sana kiiri nopeasti ja pian olikin muutama tusina pohjalaasia kannustamassa osakunnan viimeistä toivoa voittoon. Yksi joukkueen jäsenistä joutui tosin jättämään leikin kesken kipeän käden takia, heitettyään ensin muutaman pelin vasurilla. Tämä ei kuitenkaan heittojen tasoon tuntunut vaikuttavan. Tuuraajaa ei tarvinnut kaukaa hakea ja kolikkoa heittämällä joukkueeseen saatiin loistavasti pelannut varamies.

Osakuntapoppoon mieletön kannustus palkittiin kerta toisensa jälkeen, kun joukkue joukkueelta hävisi varmasti koko pohjanmaan hurjimmille kyykkääjille. Lopulta kuitenkaan kannustuskaan ei enää riittänyt, vaan takkiin tuli ilmeisesti ilmasotakoulun pojilta. Joukkue sijoittui kuitenkin jälleen komeasti (ainakin omien puheidensa mukaan) 8:n joukkoon.

Pelien päätyttyä oli aika keskittyä olennaiseen ja porukka suuntasikin Wäinölään, jossa oli penthouse-sauna varattu koko illaksi. Mukaan otettiin myös muutama kauempaa (Turusta ja Oulusta) saapunut pohjalaisedustaja. Saunomisen lomassa nautittiin virvokkeista ja hyvästä seurasta sekä kuultiin tietenkin kootut selitykset karsiuutuneiden joukkueiden suunnalta. Kortinpeluun ja saunomisen lomassa saattiin todistaa myös hieman ikävämpi tapaus, kun muutaman nimeltä mainitsemattoman hurjapään painimatsi päätti kuin eräs nyrkkeilyottelu: Tällä kertaa korva ei kuitenkaan purtu irti, vaan takankulma todettiin veitsenteräväksi. Pysyvä vahinkoa ei onneksi syntynyt ja pelkillä tikeillä selvittiin.

Illan päättäeksi porukka suuntasi jatkoille, osa lähimaastoon jonkin kämpille, osa keskustaan asti. Viralliset kyykän jatkobileet eivät tänäkään vuonna saaneet suurta suosiota osakuntalaisten keskuudessa, vaan omalla porukalla todettiin olevan huomattavasti hauskempaa. Osakuntaedustus MM-kyykässä on vuosi vuodelta kasvanut ja 2004-vuoden naisten sarjan hopeamitalien kirkastuminen yleisen sarjan kullaksi on vain ajan kysymys. Pääasia on kuitenkin että kaikilla on hauskaa ja siinä kyykkäpäivä ei pettänyt tälläkään kertaa.

Mikko Takamaa
Pj 2006

Milla Paloniemi -kiroilevasiili.fi-

Akateeminen MM-kyykkä 2007

Omalta osaltani kaikki alkoi osakunnan pikkujoulua alku”talvesta” 2006, jolloin kamppailtiin MM-kyykkäpaikasta Tietotalon edustalla. Tulin, näin, voitin, ja niin alkoi huippu-urheilijan ankara harjoittelu tulevaa uran kohokohtaa, eli Akateemisen kyykän MM-kilpailuja, varten.

Vihdoin koitti lauantai 3.2.2007 ja aamu alkoikin poikkeuksellisen aikaisin normaaliiin arkirytmiiin verrattuna: pirteänä ylös jo 8.30 ja viimeiset venyttylyt ennen varsinaista koitosta. Messenger ilmoitti online-tilassa olevan lähes kaikki omalta listaltani löytyväät osakuntalaiset, joten tästä päätellen Etelä-Pohjanmaalta löytyy lupaavia nuoria myös kyykkärintamalta, pesäpallon ja painin lisäksi. Vielä reppu täyneen urheilujuomia ja kohti peliareena!

Mikontalon pihassa hääri outoihin ritariasuihin pukeutuneita henkilöitä teippaamassa keppihevosia polkupyöriinsä. Ei sinänsä yllättävä näky Mikkisen pihassa, mutta nämä ritarit puhuivat suomea.

Aamu oli mitä lupaavin. Ainakaan sääni puolesta kenelläkään ei liene valittamista auringon paistaessa ja elohopean osoittaessa noin viittä pakkasastetta. Äärimmilleen vedetty harjoitusohjelma edeltävien päivien loppurutistuksella kruunattuna sai itsevarmuuden huipunsa. Kyykkäareenalle numero 81 saapui siis osakunnan karsinnoista jatkoon selvinnyt joukkue Hajyt. Koska oltiin oikeen ”emem-kisoissa” eli kansainvälisellä tasolla, kulki joukkueemme ulkomaalaisillekin helpommin lausuttavassa muodossa ”Hajyt”.

Tiimi saatiin kasaan, kun viimeisetkin pelaajat saapuivat kaupan kautta. Reput siirrettiin syrjään sinkoilevien karttujen tieltä ja joukkue suoritti viimehetken strategiset nestetankkaukset ennen ensimmäistä peliä (...ja sen aikana). Hajyt päähitti ensimmäisessä pelissä vastustajansa suvereenisti. Tuomari ei selvästikään osannut sääntöjä, sillä seuraavissa peleissä tuli takkiin, tosin niukasti.

Raskaan pelirupeaman jälkeen joukkueella oli mahdollisuus keskittyä vihdoin 100%:sti oloennaiseen. Osakunnan joukkue Karvaajat oli selvittänyt tiensä jatkoon ja Hajyt siirtyi karvapäiden kannatusrivistöön nauttimaan talvisesta säästä ja taidokkaasta pelistä. Paikalle oli saapunut huomattavan paljon aktiivisia uusia ja vanhoja osakuntalaisia. Väkevä kannatusjoukko vahvistui päivän mittaan Karvaajien raivatessa tietä kohti palkintoja. Jossain vaiheessa seuraan liittyi myös osakunnan kolmas joukkue Lapuan Nouseva Voima, joka oli tippunut hyvän alun jälkeen jatkosta. Pelien lomassa allekirjoittanut mitteli voimiaan entisen puheenjohtajan kanssa veljellisesti kaksintaistelukyykässä ja –painissa. Painiottelu oli suoraan seurausta ex-pj:n kierosta pelityylistä vastustajan virvokkeiden saadessa kyytiä kyykkäpelissä.

Karvaajien kartut lentelivät hallitusti päivän mittaan vieden joukkueen lopulta jopa viidennelle kierrokselle. Lopullinen sijoitus oli siis jotain 17.-32., eli aivan mahtavasti yli 500:n joukkueen seasta. Kannustusjoukot olivat selvästi MM-kisojen parhaat yhteishengen hipoessa pilviä. Vastustajat ottivat pelolla (tai huumorilla) vastaan eteläpohjalaisen uhon, eikä ketään täten tarvinnut muiluttaa. Huumorintajua toivottavasti löytyi myös ritarilta, jonka keppihesonen sai kyytiä kyykkäkentällä erään osakuntalaisen toimesta. Pelien jälkeen käväisin syömässä ja jatkoin alkuillasta kohti Wäinölää, jonne oli kokoontunut paljon osakuntalaisia erään jäsenen valmistujaissaunonnan merkeissä. Sauna maistuikin urheilun päälle ja iltana eteni rattoisasti korttia lyöden ja mukavia rupatellen. Loppuillasta monet suunnistivat ottamaan haltuun Tampereen yölämän toisten siirtyessä unten maille ja kolmansien jo nukkuessa. Keskustan tapahtumista on jollain ehkä jotain muistikuvia tai jopa kokonaisia tarinoita kerrottavana oman visiittini jäädessä lyhyesti bussi- ja taksimatkaan. Saattoipa joku olla jopa Tullikamarillakin MM-kyykän virallisissa jatkoboleissä.

MM-kyykkä oli fuksin näkökulmasta mielenkiintoinen tapahtuma. Nousu ensimmäisellä pelikerralla MM-tason urheilijaksi oli haaste, johon oli vastattava parhaalla mahdollisella osaamisella. Tällä kertaa se ei oman joukkueen osalta riittänyt kuin yhteen voittoon, mutta päästiinpä aikatauluista ja stressistä eroon heti alkumetreillä. Päivän mittaan olo tuntui enemmän ja enemmän kotoisalta ihmisten ympärillä puhuessa leviää ja eteläpohjalaisen asenteen saadessa muut kyykkääjät näyttämään lähinnä B-junioreilta. Vuoden päästä uudestaan, se on selvä. Sitä ennen kuitenkin osakunnan omat kyykkäkisat, jossa oikeasti erotellaan jyvätkin akanoista ja maissit muroista!

Jussi Takamaa

Osakunnan kyykkäturnaus 2007

MM-kyykkä oli takana ja lihakset sekä pää kipeänä vielä pitkään raskaan urheilupäivän jälkeen. Jostain siksi ajatus osakunnan oman kyykkäturauksen järjestämisestä, ja kyllähän se kieltämättä hyväältä kuulosti.

Sovittiin päiväksi tiistai 13.3, mikä osoittautui ehkä hivenen liian myöhäiseksi ajankohdaksi. Ilmastonmuutos on nimittäin rantautunut jopa Hervantaan ja aiheuttaa läsnöölollaan vaikeuksia talvilajien harrastajille. Lumirajan kulkissa jossain Oulun tienoilla, on yllättävän hankalaa löytää Hervannasta sopivia kyykkäkenttiä. Kuitenkaan em. luonnonilmiö ei ollut löytänyt tietää TTY:n takaparkkiin, josta sitten saatinkin oiva areena päivän koitoksielle. Kentät tosin muistuttivat enemmänkin Hakametsän jäähallia ilman sitä hallia, mutta parempaakaan ei nyt ollut tarjolla.

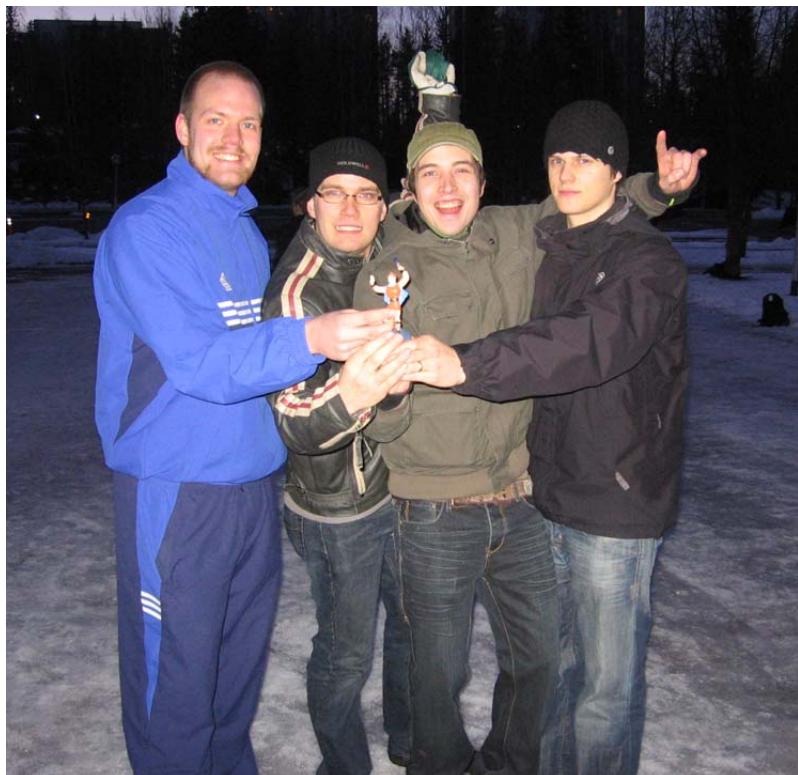
Joukkueita turnaukseen oli ilmoittautunut neljä: Karvaajat, Hajyt, Lapuan Nouseva Voima ja Team Guasimodo. Alkupelit pelattiin ”kaikki vastaan kaikki” -periaatteella, josta sitten kaksi eniten voittoja kahminutta pääsivät finaaliin ja häviäjät joutuivat pronssiotteluun. Illan aikana nähtiin loistavia suorituksia jokaisen joukkueen osalta. Kuitenkin jo ennakkoon yleisön suosikkina ollut, MM-kyykkässäkin mainetta niittänyt Karvaajat veti sen kuuluisan pisimmän korren Team Guasimodon taistellessa tiensä kakkoseksi. Pronssiottelussa nähtiin jännittävä kamppailu Lapuan Nousevan Voiman ja Hajyjen kesken yhden ainokaisen papin ratkaistessa pelin tylysti LNV:n eduksi. ”V**un yks!”

Heti pelien jälkeen suoritettiin pikainen palkintojenjakoseremonia. Voittajille oli tarjolla puoli litraa kirkasta ja tavoittelemisen arvoinen Hercules-kiertopalkinto. Hercules lienee monelle osakuntalaistalle tuttu jo pikkujoulusaunalta. Nykyään kyseistä herraata voi käydä morjenstamassa kerhohuoneella. Muut

saivat lämmintä kättä, jos sitäkään, ja auttaa kyykkien ja karttujen roudaamisessa takaisin osakuntaan. Kartut olivatkin saaneet kokea kovia jäisellä kentällä osan ollessa illan lopussa ”aivan soirona”.

Palkintojenjaon jälkeen oli luvassa saunomista Wäinölän saunalla. Paikalle saapui ainakin hävinneiden joukkueiden edustajia voittajien hyvytyessä veristen jälkipelien pelossa. Kaiken kaikkiaan päivä oli varsin mukava ja suurella varmuudella ensi vuonnaakin pelaillaan jopa entistä suuremmalla osallistujamäärällä!

Jussi Takamaa

Kursinkia 2006

Keväällä koko Suomi oli jäätä ja kiveä. Helmikuun 24. päivänä alkoi valtaisa Curling-buumi, jonka aiheuttajana oli kaikkien aikojen äijä, Mac Gyveriäkin mahtavampi, Markku Uusipaavalniemi eli tutummin Uusis. Suomen maajoukkueen menestys Torinon olympialaisissa sai myös osakuntalaiset kiinnostumaan tuosta mystisestä lajista, jossa aikuiset miehet lakkaisevat vimmattusti, huutavat lujaan ja näyttävät vielä kaikenlisäksi pitävän siitä.

Tutkimme mahdollisuksia päästää tuon lajin saloihin käsksi ja löysimmekin firman joka vuokrasi curling-kiviä, opettejalla tai ilman. Päätimme ottaa opettajan mukaan, jotta saisimme tapahtumasta kaiken irti. Ennakkoilmoittautumislista täytyikin hetkessä ja parikymmentä nimeä oli nopeasti kasassa.

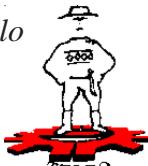
Eteläpohjalaisia alkoi kerääntyä illansuussa Hervannan ulkojäälle odottelemaan kiviä ja opettajaa. Pian saapuikin auto, josta nousi kiltinnäköinen pirtää täti. Autosta nostettiin ulos kivet ja luudat, jonka jälkeen tämä valmentaja-täti otti homman haltuun. Ensin oli alkuverryttelyä (piirileikki) ja seuraavaksi täti antoi kattavan teknisen opastukseen curlingin maailmaan – “tässä on kivi, älkää tiputtako varpaille”.

Teimme jäälle kentät, jaoimme joukkueet ja aloitimme ensimmäisen päädyn. Alussa oli hieman opettelua, mutta kohta heitot alkoivat sujua. Kivet saatiin pesään ja parhaimmat jopa nännille! Väillä tuntui, että lakkaisijat olivat vähintään yhtä innokkaita kuin itse heittäjä. Illanmittaan parhaimmat suoritukset huomattiin ja valmentaja palkitsi pelaajia ahkerasti kettukarkeilla. Joukosta erottuivat ”tuplapoistojen erikoismiehet” ja ”määriksen heittäjät”, toisilla jo pelkkä jäätävä katse sai kivet oikeille paikoilleen.

Pelien edetessä totesimme, ettei se olekaan niin helppoa miltä näyttää – hauskaa oli kyllä koko rahan edestä. Lajissa on oma viehätysensä ja monelle jäakin curling-kipinä itämään. Onnistuneen ulkoiluillan päätteeksi, kun olimme huutaneet ja lakkiseet itsemme uuvuksiin, menimme ”paikalliseen” yhdelle huurteiselle juhlistamaan voittajaa.

Ville Alatalo

Matka isiemme mäisse

Matkamme kotoiseen tasamaantallaajien valtakuntaan alkoi jo ennen aikaa, jolloin Hervannan aboriginaali kääntää kylkeään auringon sarastaessa sorsapuiston penkillä. Samojen auringonsäteiden saattelemana, niin reippaat teekkarit kuin ilahduttavan moni aktiivinen fuksikin saapuivat ripotellen Päätalon edessä sädehtivälle obeliskille. Kun saatiin noinsuurinpiirtein kaikki ilmoittautuneet koottua bussiin vähintään fyysisellä tasolla, otimme päättäväisenä suunnan kohti pohjoista ja Seinäjokea. Matkan edetessä Juustoporttiin saakka ja peltolakeuksien avauduttua Parkanon metsien jälkeen, lakkasi viimeisilläkin maailma vähitellen pyörimästä silmissä. Syynä epästabiliili olotilaan saattoi olla Pirkanmaan vuoristo-olosuhteiden lisäksi pohjoisen satelliittikampuksemme kauppatieteilijöiden edellisiltana järjestämä aktiviteetti.

Jalasjärveltä rullasimme Seinäjoen rantaan teknologiakeskus Framiin. Hyvän aamupalan jälkeen oli aika tutustua luentojen muodossa Seinäjoenseudun ja etenkin Framin tarjoamiin mahdollisuuksiin kehittyvässä ympäristössä. Yksi hyvä esimerkki Framin tarjonnasta oli hyvin todentuntuinen vierailu virtuaalisella öljynporauslautalla. Virtuaalimaailman aitoudesta

huolimatta emme kuitenkaan päässeet nauttimaan suolan tuoksusta ja lokin kirkunasta (kuulemma ei ole vielä kehitteillä). Pienen suostuttelun jälkeen vaihtui öljynporauslautta kuitenkin kiinnostavampaan ja suurelle osalle varmasti tutumpaan ympäristöön: ei voi muuta kuin todeta, että kauniisti se Quake pyörii, kun on vähintäänkin riittävästi ”jäykkää rautaa” ja lähemmäs puolen tusinaa videotykkejä piirtämässä kuvaan Caven seinälle. Parin örkin listimisen jälkeen oli aika oikean pihvihan leikkaamiseen siististi lautasella. Samalla suoritimme vertailevaa tieteellistä tutkimusta Framin keittiön ja Sähkötalon Juveneksen tarjottavista.

Jonkin aikaa Framin markilla pällisteltyämme ruuan sulatuksen merkeissä hypimme takaisin bussiin suuntana eteläinen, luonnonkaunis kaupunginosa Peräseinäjoki. Tarkempana kohteena oli aivan ydinkeskustan tuntumassa sijaitseva Ruukki. Kauniista maaliskuisesta auringonpaisteesta siirryimme loisteputken valoon tehdaskierrokselle, jonka jälkeen oli päiväkaffien aika. Kahvin ryystämisen lomassa kuuntelimme yritysesittelyä, niin entisen PPTH:n kehitysvaiheiden, kuin koko Ruukin tasolla.

Matkan virallisen osuuden jälkeen hurjimmat lähtivät kotikotiin viikonlopuksi ja toisen osan sankareistamme kohtalona oli ikuisesti kirjoittamattomiin jäävät seikkailut kohti Tampereen pimenevää iltaa.

Jouko “Aksila” Järvinen
Tiedotus- ja fuksivastaava 2006

Makkaranmyyntiä Wappuna 2006

Kävelen raikkaassa keväisessä Herwoodissa kohti lukemattomien koulupäivien alkupistettä, osakunnan kerhoihuonetta. Tavallisuudesta poiketen koko paikka tuntuu autioituneelta. Autioitumisen syy ei selviä kelloon katsomalla, vaan kalenteriin, joka väittää Wapun vaihtuneen vapuksi. Vietetään siis toukokuun ensimmäistä, jolloin jo perinteeksi muodostuneella tahdonvoimalla Eteläpohjalaissyntyiset teekkarit uhmaavat primitiivisiä vaistojaan jatkaa voimien keräämistä tupsukansan suurimman juhlan loppuhuipennusta varten valmistautumalla Koskipuiston vapunpäivän makkaranmyyntiin.

Keskivertopieni teekkarin ennakkosoletuksien ja maakunnan tapojen mukaisesti kaikki saapuvat ajallaan paikalle. Ilmassa on urheilujuhlan tuntua, kun Remmi-teamin maailmaan nähyt mersu ärähtää yöniltään käyntiin rahtaripainotteisesti suuntautuneen osakuntalaisen käsittelyssä, jolloin matkamme kohti kaukajärveä ja grillin approksimoitua sijaintipaikkaa voi alkaa rahtilan ollessa jo melkein täynnä

makkaroista, limpparikoreista, pöydistä sekä teekkareista ja muusta irtosälästä. Kaukajärvelle päästyämme teekkariporukkamme saa kiittää viisasta insinööriä, jonka keksimät nykyaikeiset telekommuникаtiovälineet johdattavat meidät grilliä hallinnoivan henkilön pihamalla.

Tuulen yltyessä saamme myyntikojun myyntikuntaan kokemuksen parhaaksi osoittamalla, kaaosperiaatteisella kokoamisjärjestelmällä sekä

makkarat grilliin lämpenemään. Enää puuttuu vain joukko potentiaalisia asiakkaita. Totuttuun tapaan alun huolestuttavalta näyttävän markkinatilanteen korjaantumisen jälkeen alkaa kuitenkin voimistuva tuuli aiheuttaa pääntavaivaa runsaslukuiseksi kasvaneelle osakunnan edustajajoukollemme. Jeesusteippi pelastaa tilannetta esimerkillisesti, mutta tällä kertaa sen joskus äärimmäisyysyksiinkin venytä korjauskapasiteetti polvistuu luonnonvoimien edessä, johtuen ilmeisesti sen parhaiden kavereiden aitalangan ja nippusiteiden puutteesta. Seurausena on vuosia hyvin palvelleen telttamme muuttuminen vapaasti läpihengittäväksi malliksi ja kojun runkorakenteiden vaurioituminen pahoin. Kaikesta huolimatta makkaran menekki on ainakin edeltäviin vuosiin verraten vähintäänkin erinomainen ja osakuntaporukkamme pääsee nauttimaan ansaitusti Wapun aurinkopäivästä, koska Lapualta tarjouskilpailun tuloksena hankitut käristeet tekevät välipään ehkä hieman turhankin aikaisin.

Jouko Järvinen

Kesätapaaminen 2006 Ylihärmässä

TTEPO:n kesän 2006 kesätapaaminen päättiin jo hyvissä ajoin järjestää 22.-23. heinäkuuta sen ollessa ainoa vapaa viikonloppu Suomen festarityteisessä kesässä. Paikkavaihtoehtoja ei oikeastaan ollut kuin yksi: jo useina edellisvuosina toimivaksi todetti Loma-Kesran mökki luonnonkauniissa Ylihärmässä. Samalla päättiin poiketa ennen mökille menoaa PowerParkissa kisailemassa osakunnan kartingherruudesta.

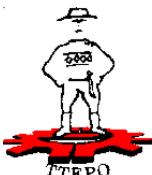
Niinpä tuona, ehkä edellisiin kesiin verrattuna lämpimänä ja aurinkoisena, mutta tänä kesänä tuikitavallisena kesälauantaina, kokoonnuttiin aamukymmenen aikoihin PowerParkissa. Ajot saatiin ajettua noin parinkymmenen hengen voimin ja taisipa muutama kauniimman sukupuolen edustajakin uskaltautua tähän pakokaasunkatkuiseen maailmaan. Tuloslistat on jo kovien puheiden mukana haudattu ties minne, mutta allekirjoittaneen muistin mukaan ainakin Toni Ylinen-Luopa, Jouko Mäkelä ja luonnollisesti osakunnan oma rallikuski Ville Alatalo olivat vähintään pistesijoilla. Kaaigailun jälkeen ehdittiin vielä koeajaa Suomen varmasti komein vuoristorata sekä muutama muu hurjimmista laitteista. PowerPark oli ylipäätään todellakin vierailemisen arvoinen kohde, sillä niin vimpaan päälle oli Lillbackan Jorma laittanut paikat pienintä yksityiskohtaa myöten.

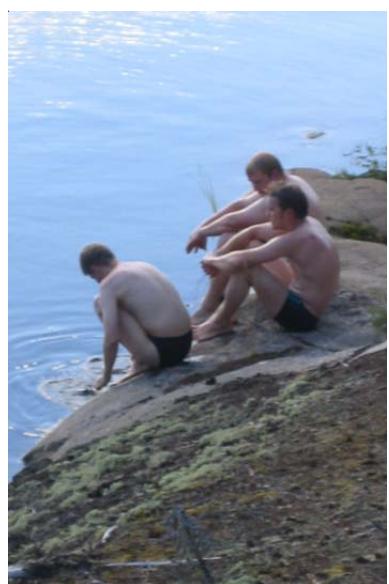
Mökille saavuttiin joskus puolenpäivän jälkeen ja puitteet olivatkin komiat: tilaa piisas, oli melkein oma tekolampi, rantaalenttiskenttä, huonosti kantava laituri ja grillikota. Savusaunakin löytyi, mutta lämmittäminen olisi vaatinut ammattilaisen ja rahaa. Muukin porukka valui tapahtumien keskipisteeseen pitkin iltapäivää ja väkimäärä kohosi lopulta 30 hengen tienoille. Taloksi asettumisen jälkeen oli sitten aikaa nauttia kesästä hyvässä seurassa suunnilleen tähän tapaan: uimaan, kaljaa, rantaalenttistä, uimaan, lonkeroa, jne. Varovaisen arvion mukaan palloa hakattiin ainakin 6 tuntia, vaikka viereinen nokkosohdakepusikko välillä koettelikin paljasjalkaisten pallonhakijoiden ketteryyttä.

Pelien välissä ehdittiin myös nauttia osakunnan naisten valmistamista herkullisista salaateista, sämpylöistä ja umpeloosista, joita kukin nautti mieluisten piffien kera. Myös Järvisen Joukon loppumattomalta tuntunut lättytaikina hupeni tasaisen varmasti pitkin päivää. Mikäs siinä oli sitten kaunista iltaa vietellessä, saunoessa, olutta siemaillessa ja tuttujen kesäkuulumisia kysellessä. Loppuillasta sattui vielä allekirjoittaneelle ja muutamalle muulle osakuntalaiselle surullisenkuuluisa kiikuepisodi, josta kuva kertoo varmasti enemmän kuin tuhat sanaa. Piru, kun meni hyvä kuppikin rinnuksille... "Vesku, kamera!!" Kiikku käyiin sitten näyrinä poikina korjaamassa seuraavalla viikolla. Seuraavana päivänä jatkettiin siitä, mihin edellisenä jäätii. Huomasi, että wapun korkeanpaikan leiri oli sujunut hyvin, sillä niin pirteää porukka oli. Keli oli jälleen mitä parhain ja niinpä mölkkä ja lentistä pelailtiin sekä lättijä paistettiin pitkälle iltapäivään.

Kaikki hyvä kuitenkin loppuu aikanaan ja niinpä iltaan mennessä mökki oli jo valmiina seuraavia vieraita varten. Tapaaminen oli kaiken kaikkiaan erittäin onnistunut: sääti suosi, kukaan ei hukkunut, mitään korvaamatonta ei hajonnut ja mikä tärkeintä, kaikilla tuntui olleen hauskaa. Yön aikana myös ehdittiin kokeilla naapurin kanootin kantavuutta, saunoa vielä vähän lisää ja nukahtaa. Kovimmat menijät jaksoivat kuulopuheiden mukaan noin viiden-kuuden kieppeille asti.

Ossi Peltokangas

Pohjoismaassa voimassa rauhaa turvaamassa

Viime vuoden hallituksen toimarina vaikuttanut Miikka Haapa-aho jätti TTY:n ja Tampereen vuodeksi, ja lähti Kosovoon rauhanturvaajaksi. Kokonaan ei ole uudet maisemat kuitenkaan ole saaneet osakuntaa unohtumaan, sillä epävirallisena ulkomaan kirjeenvaihtajana Miikka kertoilee nyt kuulumisia kaukomailta.

Millaisia tehtäviä olet tehnyt?

Ensimmäinen keikka, jolla olin mukana, tehtiin Pristinaan. Kauempana keskustasta alueella, jossa oli taloja rakenteilla, joku oli heittänyt käsikranaatin polun varteen ja se käytiin raivaamassa pois. Keikkoja, joilla olen ollut, on se kuuluisa Stutican löytö, joka johdatti minut televisioonkin asti. Käsikranaatteja on noudettu useita; pari jalkaväkiinnaa on hävitetty; yksi kappale tytärpommeja pellolta raivattu; singon raketteja pari kappaletta raivattu; yksi tykistön kranaatti hoideltiin siten, että siitä ammuttiin sytytin pois ja otettiin kranaatti mukaan. Siinä nyt sellaisia, mitä muistan ja kaikissa näissä olen ollut itse mukana tekemässä.

Millainen on normipäivä?

Herätys kello 7.00, aamupesut ja aamupalalle. Klo 8.00 kokoonnutaan koko ryhmän voimalla briiffariin, jossa kerrataan edellisen päivän asioita toimialueelta ja annetaan tehtäviä päivälle. Sen jälkeen katsotaan Hollyoaks telkkarista, kun se sattuu tulemaan juuri sopivan aikaan. Biljardia tulee pelattua tajuttoman paljon. Yhdeltätoista pääsee lounalle. Lounaan jälkeen biljardia tai punttis. Aikaa kulutellaan viiteen asti, kun pääsee syömään päivällistä. Päivällisen jälkeenkin voi mennä salille. Lähinnä tämä elämä täällä pyörii televisio-ohjelmien, liikunnan, syömisen ja saunomisen ympäillä. Kaljaakin pystyis juomaan jonkin verran, mutta sain siitä vähän kipiäistä jouluna, kun vartiotäällikkö narautti meidät alkoholinnauttimisajan ulkopuolella kaljat kädessä. Siitä sitten seurasit vähän tutkintaa suuntaan ja toiseen ja pienimuotoinen muistutus. :D

Mikä on erikoisinta mihin olet törmänyt?

Erikoisimpia on ehkä liikenekulttuuriin liittyvät asiat. Neljä autoa rinnakkain kahdella kaistalla ei ole erikoinen näky. Tiellä liikkuu muutenkin kaikenlaisia Mad Max -viritelmiä ja kaikki tilanteet on hyviä ohitustilanteita.

Minkä auton tuot?

Voitte mahdollisesti nähdä minut ajamassa Honda Civic Type-R -autoa. Mikään ei ole varmaa ennenkuin auto on Makedonian puolella autoparkissa.

Olet saanut television huomiota ja nyt pääset vielä mahtipontiseen juhlajulkaisuumme.

Miltä saamasi suuri median huomio on tuntunut?

No television prime time -ajan jälkeen odottelin vähän paparazzikuvaajia lentokentällä, mutta niitä ei näkynyt. Epäilenpä, että juhlajulkaisun julkaisemisen jälkeen niitä alkaakin pyöriä ympärillä ihan eri tavalla. Vähän se ehkä hattuun nousi, kun sai niin paljon televisioaikaa. Vertaisin itseäni lähinnä Hollywoodin kollegoihin, esim. Brad Pittiin.

Eihän kuluva vuosi tule muuttamaan suunnitelmiasi jatkaa meidän kunniakkaassa opinahjossa?

Toivottavasti löytyy jotain lisätarmoa opiskeluun tämän keikan johdosta. Ehdottomasti touhuilu jatkuu TTY:llä.

Onko siellä olo vastannut odotuksia?

Toisaalta on ja toisaalta ei. Osasin odottaa, että täällä on paljon vapaa-aikaa, mutta en tiennyt, että sen tappaminen on niin vaikeaa. Kaikki keikat on oikeastaan hienoja. Niissä on aina oma jännitys, kun ei tiedä, miten se räjähde on siihen paikkaan joutunut ja miten vaarallisessa tilassa se on. Hyvät olosuhteet meille on tänne rakennettu, niissä ei ole mitään valittamista. Ehkä tämä tästä iloksi muuttuu, kun päästään kunnon lämpötiloihin kesällä.

Mikä on perimmäinen syy lähtöösi?

Kokemusten hakeminen ja ne on kyllä haettu jo. Toivottavasti se auto tulee hankittua muuten täällä ei ole mitään syytä olla vuotta.

Lähtisitkö uudestaan?

En. Moni on sanonut samaa ja lähtenyt uudestaan, mutta minusta tuntuu, että oma päätös pitää.

Mitä haluaisit sanoa kaikille sinua kaipaaville osakuntalaisille?

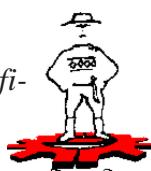
Jos ootta miettini, jotta kannattaako lähtiä rauhanturvaajaksi, niin sanoisin, notta jos tykkäät maata koko päivän ja olla vaan silimät tapilla, niin sitte varmaanki kannattaa lähtiä. Tietysti se autoki on kova verätes tänne suuntaan ja mitäpä sitei mies auton etehen tekisi. Tämoli sitte miesten osuuus. Naisille voisin sanoa, jotta tuun entistäki komiampana takaasi ja kaikki ruumiinosakki löytyy lähes käyttämättömäs kunnos. Kaikille oikeen hyvää jatkoa, jos ei oma piisaa.

Koittakaa siis pärjällä siellä.

Miikka

Milla Paloniemi -kiroilevasiili.fi-

MJK:n pesisturnee 19.9.2006

TTEPO oli mukana jokasyksisessä pesäpalloturnauksessa Hervannan Ahvenisjärven kentällä kahden joukkueen voimin. Tummuissa pelasi nykyisiä sekä entisiä osakunnan hallituslaisia ja Häjyissä muita osakuntalaisia. Vuoden 2004 Häjyjen mestaruus mielissä tavoitteena oli kirkastaa syksyllä 2005 saavutetut Häjyjen hopeasija ja Tummujen pronssisija. Kenraaliharjoitus pidettiin turnausta edeltävänä iltana Kaupin urheilupuistossa, jossa Tummut peittosivat Häjyt muutaman juoksun erolla.

Arpa heitti osakunnan joukkueet eri lohkoihin alkusarjassa; Tummut neljän joukkueen A-lohkoon ja Häjyt viiden joukkueen B-lohkoon. Tummut aloittivat turnauksensa näytöstyylissä; ensimmäistä peliä pelattiin vain yksi vuoropari ja ottelu päättyi Tummujen ylivoimaiseen voittoon juoksuin 18-2. Häjyllä puolestaan taisi edellisen illan tappio ja rankka harjoitusottelu painaa jaloissa, sillä avausottelu päättyi 5-6 tappioon. Loppujen lopuksi Tummut voittivat oman lohkonsa kolmen ylivoimaisen voiton turvin. Myös Häjyt ylsivät lohkojakkosiin voittuaan loput kolme peliään reilulla juoksuerolla ja B-lohkon kolmen parhaan joukkueen voittaessa toisensa ”ristiin”. Mainittakoon vielä, että B-lohkon kolmanneksi tasapistein huonomman juoksueron vuoksi jänyt joukkue, oli viime vuoden mestari.

Välierässä hallitusjoukkue sai vastaansa alkulohkon avauksessa Häjyt 6-5 peitonneen joukkueen. Tuloksena oli Tummujen komea 5-0 voitto ja paikka loppuottelussa oli selvä. Sitten siirryttiinkin seuraamaan Häjyjen välierää, joka sekin päätti eteläpohjalaisen vakuuttavaan voittoon juoksuin 9-0.

Finaalissa rankan ja pitkän turnauspäivän päättäeksi oli siis odotetusti kaksois eteläpohjalaista joukkuetta. Hieman pelonsekaisin tuntein, mutta innostunein mielin sekä kiivaan sanasodan siivittämänä saatiin hutut keitettyä ja ensimmäisenä lyöntivuoroon asettui Häjyjen joukkue. Tahti oli suoraan sanoen musertava; Häjyt mättivät ensimmäisellä lyöntivuorollaan seitsemän juoksua, Tummujen onnistuessa vain kerran. Toisessa vuorossa oppositio katkaisi lopullisesti hallituksen selkärangan pauuttaessan kahdeksan juoksua. Tilanne kahden vuoroparin jälkeen oli 15-4 Häjyllille. Jotenkin ihmeen kaupalla kaikki Häjyjen läpilyönnit painuivat kentänypärysverkkojen alta pusikkoon, Tummujen harvojen läpilyöntien kilpistyessä kyseisiin verkkoihin. Kolmas eli viimeinen vuoro oli pelkkää kosmetiikkaa ja ottelu päättyi Häjyjen voittoon juoksuin 18-7. Nämä Häjyt saivat balsamia harjoitusottelun aiheuttamille haavoilleen.

Yllä olevat kuvat vuoden 2005 pesisturnauksesta

Ottelun jälkeen sanasota jatkui kiilassa: mitä muutakaan voi odottaa kahdelta eteläpohjalaiselta pesäpallojoukkueelta. Joukkueet odottivat kuola valuen ja kädet ojossa mitalijoukkueille jaettavia palkintoja; sauna, virvoitusjuomia ja läpinäkyviä virvoitusjuomia. Palkinnoksi voittajat saivat Konetalon saunan yhdeksi illaksi käyttöönsä ja kakkoset pussin hartsporttia! Tämä oli siis palkkio armottoman kovasta treenikaudesta (kahdet treenit) ja tiukista taistoista turnauspäivän hektisessä sykkeessä. Hallituksen edustajat olivat kuitenkin sen verran jovialeja, että lupasivat osakunnan kustantavan saunalle virvokkeita. Ehtona taisi olla se, että kakkoseksikin jäänyt joukkue pääsisi löylyihin...

Syksyn 2007 pesisturnauksen tavoitteeksi ei voitane asettaa kuin kaksoisvoiton uudistaminen.

“Tärkeintä ei ole voitto, vaan kaksoisvoitto!”

Janne Kontola
Rahastonhoitaja 2006

Osakunnan joukkueet kiilas

Milla Paloniemi -kiroilevasiili.fi-

Skissan Kaukalopalloturnaus 2007

Häyille hopeaa Skillan perinteisessä kaukalopalloturnauksessa 21.2.2007

Tänäkin vuonna ttepolaiset lähtivät kovin odotuksin ja itseluottamusta uhkuen vuosittaiseen Skillan järjestämään kaukalopalloturnaukseen. Turnausaamu valkenikin komean auringonpaisteen sävyttämänä. Tämä oli kuitenkin liikaa muun muassa perinteisesti vaihtareista koostuvalle Eestecin joukkueelle, sillä lämpömittari näytti alle -20:tä celsiusastetta. Varmasti tästä johtuen monien muidenkin joukkueiden, myös Häyjen, saapuminen paikalle oli aluksi varsin nihkeää. Järjestelytkin olivat jälleen mitä olivat, mutta siitä huolimatta pelit saatiin mukavasti käyntiin.

Avausvastustajana Häyillä oli jo ennalta taitavaksi tiedetty Inager, joka on turnausta hallinnut useana vuotena. Tänäkin vuonna Inagerin kyyti oli ilmaakin kylmempি. Jo ensimmäisen pelin alkupuolella alkoi pakkanen pistellä Häyjen kurkussa, eikä luistin luistanut yhtä hyvin kuin vastustajalla. Taistelutahtoa kyllä riitti, mutta paremman vastustajan edessä tuntui, että tuurikin oli kokonaan heidän puolellaan, vaikka Häyjen avausmaali syntyikin varsin onnekkiaasti allekirjoittaneen etumuksen kautta.

Toiseen otteluun Tarakia vastaan Häjyt kuitenkin kokosivat itsensä, ja muutamalla pelaajalla edellisottelusta vahvistunut joukkue ei antanut vastustajan yllättää. Myös Jessen mahtavat torjunnat maalin suulla loivat joukkueelle lisää itseluottamusta. Kolmaskin peli sujui varsin mallikkaasti, vaikka Häyjen täydellinen pelitapahtumien hallinta ei lopputuloksessa näykkää. Liekö puserossa ollut pelko perinteisesti lajissa kuin lajissa kovan vastuksen antavasta YKI:stä saanut Häjyt turhaan puristamaan mailaa ratkaisutilanteissa. Opposition kokeneet jäärät eivät tästä kuitenkaan hätkähköneet, vaan allekirjoittaneella oli ilo ja kunnia siirtää Häjyt viime minuuteilla 4-2 –johtoon Lauttamuksen Panun upeasta syötöstä takakulmalle.

Alkulohkon viimeisessä ja ratkaisevassa ottelussa KoRK:ia vastaan Häyjen otteissa näkyi selvästi ennen ottelua pukuhuoneessa nautitut Atrian valmistamat grillimakkarat. Niinpä kovasti luistellut KoRK saikin pudotettua Häjyt ottelun toisella jaksolla kannoiltaan ja täten eteni selvään voittoon. Lainamiehistä kasattu KoRK kuitenkin luovutti jatkopaikkansa Häyille jo ennen painia huomattuaan, ettei heillä ole edellytyksiä pelata välierissä.

Välierissä Häyjä vastaan asetti toisen lohkon voittaja HugePlay, jonka pelaajista osa oli saanut maistaa Häyjen kovia otteita jo edellisessä ottelussa KoRK:in paidassa. Tästä oli selvästi hyötyä Häyille, jotka innostuivat pelaamaan turnauksen parasta peliään. Ottelu oli tiukkaa väentöä ja tilanteita oli molemmissa päissä. Jessen eleettömien pelastusten ansiosta Häjyt olivatkin puoliajalla

johtoasemassa. Toinen puoliaika alkoi HugePlay:n hallinnassa Häyjen varjellessa uhrautuvasti maaliaan. 3-2 –johtoasema piti aina viimeiselle minuutille, jolloin Kontolan Janne lähetti vaihtopelaajien huutojen vaatimuksesta tulisen laukauksen keskialueelta kohti vastustajan maalia. Laukaus oli tyrehtyä jo lähimmän puolustavan pelaajan kantapäähän tämän nostaaessa luitintaan pallon eteen. Pallo otti kantapäästä kuitenkin kovan kimmokkeen korkealle yläilmoihin. Kaikki kääntyivät seuraamaan pallon lentorataa ja tuntui kuin aika olisi pysähtynyt. Lopulta muutaman pitkän sekunnin kuluttua pallo putosi suoraan vastustajan maalin eteen ja pomppasi maaliin. Finaalipaikka oli ratkennut, vaikka HugePlay kävikiin epärheilijamaisesti tekemässä maalin Häyjen vielä juhliessa.

Finaalista sitten ei paljon kerrottavaa jätkipolville jäänytkään. Jo avausottelusta tuttu vastustaja Inager oli taas monivuotiseen tapaan taidoiltaan ylivoimainen. Häyjen ilmiömäinen peli välierissä oli myös imenyt pelaajista parhaan puhdin. Pelin juoni oli ainoastaan siinä, monellako maalilla Inager voittaa. Häyjen yritykset jäivät muutamaan terävään vastaiskuun, jotka nekin tyrehtyivät Inagerin maalivahtiin. Pelin ainoa valopilkku oli se, että eräs nimeltä mainitsematon Häyjen pelaaja, yhtään häntä sen enempää kehuskelematta, sai pilattua vastustajan maalivahdin nollapelin jälleen Panun vapauttavasta syötöstä kaksi yksi tilanteessa. Kaikesta huolimatta tämä toinen sija tuntuu ainakin minusta voitetulta, ja voimme tätä olla tyytyväisiä joukkueen suoritukseen.

*Tuomas Somppi
Oppositio, vanha kähmy*

Ottelutulokset kokonaisuudessaan:

Inager- Häjyt 8-2

TaRaKi-Häjyt 3-6

Häjyt-YKI 4-2

Häjyt-KoRK 3-6

(KoRK luovutus)

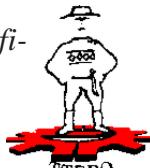
Välierä: Häjyt-HugePlay 4-3

Finaali: Inager-Häjyt 8-1

siili ottaa
ilon irti
talvesta.

Milla Paloniemi -kiroilevasiili.fi-

Akateemiset kirkkovenesoudut 2006

Perjantaina 22.9 oli jälleen aika ottaa osaa jokasyksyiseen Akateemiseen Kirkkovenesoutuun eli KirVeS 2006:een. Edellisenä vuonna osakunnan joukkue oli ottanut voiton kotiin, joten tavoitteesta ei ollut kellään epäselvyttä. Niinpä tuona pilvisenä syyspäivänä salmiakkikuvioin ja jussipaidoin verhoiltu joukkueemme saapui Viinikanlahden soutukeskukseen hyvävoittona ja voitontahtoa uhkuen. Ja mikä positiivisinta, joukkueeseen oli ilmoittautunut jopa 3 kauniimman sukupuolen edustajaa sekä muitakin kuin "osakunta-aktiiveja". Olipa joukkosamme kokemusta jopa Sulkavan Soudista asti.

Omaa lähtövuoroa odotellessa oli hyvää aikaa seurailla muiden joukkueiden edesottamuksia ja kovaa yritystä näytti löytyvän jokaiselta. Lopulta koitti myös meidän vuoromme ja saimme kirittäjäksemme edellisen vuoden hopeajoukkueen Työväen ampujat, joten lähtöasetelmat olivat valmiit grande-finalea varten.

Oma hommansa oli jo veneeseen pääsemisessä ja tuntui, että veneeseen totuttelemiseen olisi voinut käyttää helposti tunnin pari, mutta väistämättömästi koitti lähdön hetki ja venekuntamme ampasi matkaan. Alkumatka soudettiin vastatuuleen ja vaikka

merenkäynti ei päättää huimannutkaan, vesi roiskui ja hiki kohosi pintaan. Ja ettei matkanteko olisi ollut liian helppoa, airo irtoili välillä hankaimesta ja jopa veneessä pysyminen oli haastavaa.

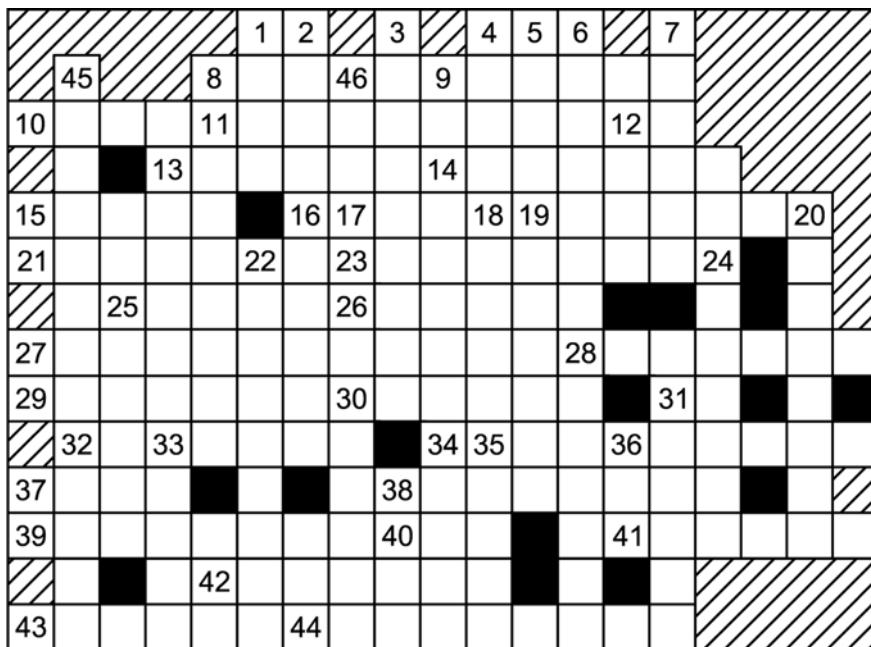
Jo ennakkoon haasteelliseksi ja loppuajan kannalta ratkaisevaksi tiedetylle käänymispoijulle saavuttiin haastajien kanssa rinta rinnan. Heidän vetäessä sisäkurvin kautta pitkäksi ja meidän ajolinjallemme oman veneemme keula otti kosketusta heidän veneeseensä ja molemmilta tuhraantui kallista aikaa uuden vauhdin saamiseksi. Loppumatka kuitenkin sujui törmäyksestä sisuuntuneena ja myötätulessa huomattavasti alkumatkaa paremmin ja touhu alkoi jo muistuttamaan soutamista. Maaliviiva ylitettiin ajassa 10.12 ja risat, mikä riitti kuitenkin vasta toiseen sijaan YKI:n ajan ollessa vaivaiset 6 sekuntia nopeampi. Maalialueella käänköpaikan törmäys aiheutti pieniä sanailua puolin ja toisin, mutta leikkimielin kisa saatiin pysymään sellaisena. Makkaran ja kuuman mehun jälkeen sauna teki poikaa.

KirVeS 2006:sta jäi siis käteen hopeatila ja hanskoista huolimatta tai juuri niistä johtuen kunnon rakko, jonka voi vieläkin hyvällä mielikuvituksella erottaa. Soutu oli kokonaisuudessaan hieno kokemus ja tilaisuus huomata, että kaikki ei ole niin helppoa kuin miltä näyttää. Ja jäipähän ensi vuodelle jotain saavutettavaakin...

Ossi Peltokangas

Vaakaan:

- 8 Tietotekniikka-ala lyhyesti
- 9 Puolikas iskelmäveljeksistä
- 10 Klassikko eli -vihreä
- 11 Joko puhelimella tai instrumentilla
- 13 Halut nurin
- 14 Paksu letku ihmisen pumpusta pois päin
- 15 Armeijas harjoitellaan tästä varten
- 17 Spielbergin leffa
- 19 Konsti
- 21 Kuivuva järvi itänaapuris
- 23 Kaupunginosa Jyväskylässä
- 25 Kova potkuluoilija lyhyesti
- 26 Syntymämerkki
- 27 Alue, jonka mukaan on ristitty kuiva suomalainen valkoviini
- 28 Ehdoton äijjä ruokien valamistukses
- 29 Atria ennen
- 30 Odottava elikko eli
- 33 Parhaimman E-Pohjalaisen osakunnan vt pj
- 35 Teekkarit isona lyh.
- 36 Osa Mansesteria
- 37 Miehellä voi hartiat olla kuin laron...
- 38 Monen biletysjuoman perusta kemian kielessä
- 39 Ankea ja synkkä paikka Pohjanmaan portista etelään
- 40 Teho-osasto Lontoon murteella
- 41 Paperilennokissa monta tällaista
- 42 Miehinen lauluääni, jota vuosijuuhulis ei palijo näkyny eikä kuulunu..
- 43 Pohjanmaa yhdellä sanalla
- 44 Ens in vaivalla hankitaan ja sitten kovin vältellään..

Pystyyn:

- 1 Antin sukunimen alaku
- 2 Sen hullun Top Gun -näyttelijän etunimi
- 3 Shakespearen näytelmä x 2
- 4 Naisen nimi
- 5 Yhden kuun alku
- 6 Säilykkeet yleensä pakattu tähän
- 7 Voi miljonääriki olla tällainen
- 11 Kätevä apuväline navetas heinien käsin siirtelyyn
- 12 Teekkareitten ja DI:tten asiaalla?
- 13 Käveli
- 14 Ohittamaton ostospaikka?
- 16 Horoskooppimerkki, murteella pääsi
- 18 Hetki
- 19 Helsingissä tälle Havikselle vappuna lakki
- 20 Monen isännän pihalla x2
- 22 Kirijootta puhelimella viestiä eli
- 24 Komia viinatehtailija
- 25 Tähtikuvio tai koorari
- 28 Vanha miehen nimi
- 30 Hauska tyttö?
- 31 Pirtutehdas
- 32 Saa muovin ruostumaan?
- 33 Siellä jenkit sotii parasta aikaa
- 34 1/7
- 35 Pillimehua
- 45 Puukkotehtailija
- 46 Päätalo kirijootti tämän joen mukaan ristityn sarijan

Vastauksia voit käydä ihmettelemässä Osakunnan sivuilta Wapun jälkeen!

Olutvertaisua...

Olut, tuo ihmiskunnan onnistunein keksintö. Aine, joka saa miehen kuin miehen muuttumaan McGyveriksi tai teräsmieheksi tilanteesta riippuen. Aine, joka saa jumalatkin miettimään, olisiko aika vaihtaa nektariini johonkin parempaan. Ohrapirtelö, jossa värellä on väliä: tumma äärimmäisiin nautintoihin, vaalea pitkiin ja toistuviin sessioihin. Lukuisia merkkejä mistä valita, mutta kuka siinä valinnassa auttaisi? Tähän itse Sokrateenkin mietteliäksi vetävään kysymykseen vastauksen antaa osakunnan olutkulttuuriin perehtyneet vanhat kähmyt. Rankkaakin rankempaan koettelemukseen asiantunteva raatimme valitsi kuusi kotimaista lageria: Karhu, Kukko, Lapin Kulta, Legenda, Mallaskosken Kuohu ja Sandels. Raadin toimesta nämä oluet aseteltiin paremmusjärjestykseen, jota kenenkään ei käy kiistäminen.

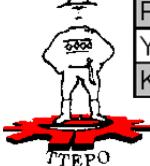
Testimme alkoi, kun syksyisenä perjantaina Kasanova ja Ace Kicker matkustivat markettiin noutamaan testiyksilötä. Tällöin ei vielä ollut selvää, mitkä alansa valiot testimme kelpaisi, mutta lopulta päätös oli yksimielinen. Oluet kotiutettiin Hervantaan jäähylle optimi lämpötilan saavuttamista varten. Tehtävä langetettiin Kasanolle, joka nimeenkin viitaten oli hieman kiireinen, ja tehtävä jäi näin ollen puolitiehen. Kuitenkin jo lauantaina muutama tunti ennen testiä oluet olivat jäähymässä. Varsinainen makuelämysten sarjatuli alkoi noin seitsemän aikoihin Pesolan olutlaboratorion tiloissa.

Testijärjestelyt olivat absoluuttisen antitielliset: Jokainen testiryhmämme jäsen maistoi kaikki oluet peräkkäin, arvostellen jokaisen vedet kielelle nostattavan annoksen jälkeen. Maistajalla ei ollut tässä vaiheessa mitään tietoa, mikä olut oli kyseessä, joten näin saatiin karsittua merkkisidonnaiset ennakkoluulot. Muut pitivät kirjaan maistajan antamista pisteistä sekä elämää suuremmista kommenteista koskien olutta.

Pitkällisen, makuhermoja positiivisessa mielessä stimuloineen session jälkeen oluet saatiin viimein paremmusjärjestykseen. Tässä vaiheessa hyvinkin onnellinen sekä nousujohteen testiryhmämme alkoi nautiskella ylijääneitä testikappaleita suu messingillä kuin tasankojen mustangilla kiima-ajan jälkeen. Testissä saatiin oluiden valioille seuraavat arvosanat. Asteikkona toimi teekkareille hyvinkin tuttu 0-5. Tosin kaikki oluet, jotka täyttivät kriteerin "olut", saivat automaatisesti hyväksytyn arvosanan.

Lapin Kulta	Legenda	Karhu	Kukko	Mallaskosken Kuohu	Sandels
Pantteri	1	3	2	2	4
Kasanova	3	5	4	4	2
Ace Kicker	4,5	3	3,5	4	5
Andersson	3	1	5	1	4
Pesola	3,5	2	4	2	3
Yht	15	14	18,5	13	18
Keskiarvo	3,0	2,8	3,7	2,6	3,6
					15,5
					3,1

Kuten oheinen taulukkokin kertoo, testin voittajaksi kiri täpärällä marginaalilla Karhu, Mallaskosken Kuohun jäädessä nuolemaan näppejään juhamietomaisella marginaalilla. Kärkkäimmät hiihdon ystävät rinnastivat Karhun välittömästi syvälle suomalaiseen sielunmaisemaan iskostuneeksi paholaiseksi, ruotsalaiseksi Thomas Wassbergiksi. Kuohun ja Karhun jälkeen olikin hieman pidempi välimatka seuraaviin; Sandelssiin ja Lapin Kultaan. Legenda ja Kukko ylsivät vain vajaaseen hyvään arvosanaan.

Testin tulokset, ja varsinkin testaajien kommentit, yllättivät maistajat moneltakin osaa. Esimerkiksi Pesola, jonka sieluun on polttonumerkattu Lapin Kullan logo, tunturivesien helmeilevän raikasta ja maukasta aromia maistellessaan: “*Emmä kyllä vältämättä tällä ryyppäis, vähä semmonen efekti, että alkaa tulemaan ylöspäin*”. Nän siis pettää uskottunsa mies, joka on

niin monena aamuna huutanut yön aikana tunturipurojen raikkaudesta napalmiksi muuttuneita tulikomentoja IDO-91:n putesta sisään, mistä jopa tarkkakorvaisimmat naapuritkin ovat saaneet nauttia aamulla hivenen kukonlaulun jälkeen.

Toisaalta villin viidakon valtias, Pantteri, saattoi myös kärsiä jonkinasteisesta syksyisestä hajuaistin heikkenemisestä, sillä Sandelsia maistaessaan tuli tokaisseeksi “*Tuoksuu Police and Stingille*.” Niinpä niin, tuon nenän varassa saalistaessa saattaisi aromiviihdykossa mikropitsakin jäädä löytämättä. Ilmeisesti testin aikana Pantterin makuaistitkin jäivät ikuisseen silmukkaan, sillä Lapin Kultaa maistaessa suusta pulahtava sammakko kurnaisee: “*Oli muuten sen verta pitkä jäläkimaku, että meinaa tulla kurkusta pihalle saman tien*”. Mutta onneksi porukassa oli myös mukana tarkkanenäisiä ihmisiä. Kasanovan pettämätön hajuaisti toimii myös oluiden kanssa. Mallaskosken Kuohua maistaessaan naisten märkäpäiväuni toteaa: “*Tässä on tämmöne parfyymimainen haju, ei niinkään olutmainen vaan synteettinen*”. Kasanovan aromimaailma oli muutenkin selvästi tunteikkaampi kuin esimerkiksi Ace Kickerin, joka Kukko-lasin ilmestyessä nenän alle tokaisee “*Hyi saatana, minkä hajuusta*”.

Testimme selvästi kriittisin arvostelija oli Mr. Andersson. Hän jakoi peräti joka kolmannelle oluelle säälittevän yhden pisteen. No, toiset vaan ovat tottuneet saamaan rahoilleen enemmän vastinetta, kenties liikaakin? Toki Andersson jakoi myös vuolaasti kehuja tilanteen sitä vaatiessa, Karhua maistaessa kiteytyi tuntemukset seuraavaan lauseeseen: “*Tämä on todella hyvä seurusteluolot, ei tarvi keskityä oluen nielemiseen vaan tilanteeseen*”.

Mitä tämä testi sitten opetti meille? Oluita löytyy moneen lähtöön, joista jokainen sopii eri käyttötarkoitukseen: on olemassa hienostuneita oluita, joita juodaan jopa pelkän maunkin takia, ja toisaalta on oluita, joilla duunarit luovat lauantain putken. Yleensä nämä jatkuvana kaatosateena kurkusta alas kumoutuvat oluet ovat hieman vähemmän aromisia kuin ne, joita siemallaan makuelämyksistä nautiskellen. Mutta nyt oluet kutsuvat jo niin vastustamattomasti, että pakko päättää raporttimme tähän. Näihin kuviin, näihin tunnelmiin...

Petteri Ormiskangas
Oppositio, vanha kähmy

Kirijeen sulle kirijootan

Säv: Jussi Asu. Sanat: Jussi Asu

1) "Kirijeen sulle kirijootan ja kuarehen mä laitan
oikeen valokuvanikin"

"Näet mut siinä vasemmalla sontakuarman päällä
ja ohjaksissa Keltoon Mikin"

2) "Minkä tähäre lähärit sinne Ruattinmaalle töihin,
oommä sitä ajatellu"

"En mä ollu tarpeheksi rikkahasta taloosta
ja osannu en olla hellu"

3) "Metallinen kaulaketju, jonka annoot mulle,
putosi ja joutui hukkaan"

"Tuakkolaasta kuoli sitte viimeenenki mulli
ja muuta ei oo sattunukkaa"

4) "Kyynelistä kostehista kynttiläni sammuu
kamarini akkunalla"

"Ekkö sinä voisi sitä sytyttämään tulla
sillä rakkautesi valakialla?"

